

w sprawie wniosku Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku psychologia prowadzonego w Filii w Katowicach Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1571 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 911/2025 dnia 6 listopada 2025 r. w sprawie oceny programowej kierunku psychologia prowadzonego w Filii w Katowicach Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym.

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia, dodatkowe informacje i dokumenty uzupełniające przedstawione we wniosku Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” z siedzibą w Warszawie o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku psychologia prowadzonego w Filii w Katowicach Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym nie uzasadniają zmiany oceny negatywnej, wyrażonej w § 1 Uchwały nr 911/2025 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 6 listopada 2025 r.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany w Filii w Katowicach Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie nie umożliwia studentom kierunku psychologia osiągnięcia założonych efektów uczenia się dla jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie,
 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku,
 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia,
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- nie zostały spełnione.

Wydanie oceny negatywnej uzasadniają błędy i uchybienia mające charakter rażący, związane z zakresem wymienionych wyżej kryteriów, które nie zostały spełnione:

W odniesieniu do kryterium 5:

1. Uczelnia nie dysponuje salami dydaktycznymi ani inną infrastrukturą konieczną do prowadzenia zajęć na kierunku psychologia (np. biblioteką, pracownią testów).
 2. Siedziba Filii w Katowicach nie stwarza warunków do prowadzenia w niej działalności dydaktycznej i działalności administracyjnej związanej z obsługą studentów.
 3. Umowa najmu pomieszczeń, w których zlokalizowana jest siedziba Filii w Katowicach, ma charakter krótkoterminowy, a jej postanowienia nie dają się pogodzić ze specyfiką działalności Uczelni. List intencyjny podpisany z Muzeum Śląskim nie jest umową najmu (choćby przedwstępną lub warunkową) i nie kreuje żadnych wzajemnych zobowiązań.
 4. W odpowiedzi na zarzuty Uczelnia koncentruje się na kwestiach formalno-administracyjnych, argumentując m.in., że zarzuty są przedwczesne, gdyż odnoszą się do „stanu sprzed osiągnięcia progu uruchomieniowego” kształcenia na kierunku psychologia, nieadekwatne ze względu na fakt spełniania przez aktualnie wykorzystywaną infrastrukturę przewidzianych funkcji organizacyjnych, pozbawione podstawy normatywnej („gdyż nie istnieje żaden przepis prawa nakazujący uczelni zapewnienie kompletnej infrastruktury dydaktycznej przed rozpoczęciem procesu kształcenia”), deprecjonujące rzeczywiste działania Uczelni lub istotę i znaczenie przedstawionej dokumentacji (w szczególności listu intencyjnego z Muzeum Śląskim, który w opinii Uczelni ma stanowić wystarczające zabezpieczenie infrastruktury dydaktycznej), sprzeczne z zasadami racjonalnego gospodarowania środkami. Uczelnia wnioskuje o uchylenie poszczególnych zarzutów oraz uznanie prawidłowości zabezpieczenia infrastruktury dydaktycznej na obecnym etapie (tj. przed uruchomieniem kształcenia na kierunku). Odpowiedź Uczelni zawiera także deklaracje podjęcia działań w kierunku zapewnienia koniecznej w procesie kształcenia infrastruktury „po przesądzeniu kwestii uruchomienia kształcenia” w Filii w Katowicach, w tym – że „zostaną zawarte odpowiednie umowy najmu sal dydaktycznych oraz zostanie uruchomiona biblioteka i wyposażona pracownia testów psychologicznych, zgodnie z programem studiów i obowiązującymi standardami jakości”.
- Podnieść należy, że odpowiedź Uczelni pozbawiona jest charakteru merytorycznego. Filia nadal nie posiada tytułu prawnego ani zagwarantowanego dostępu do infrastruktury dydaktycznej; nie zaprezentowała także informacji o etapie przygotowań do zapewnienia odpowiednich warunków infrastrukturalnych, które umożliwiłyby prawidłową realizację kształcenia na kierunku psychologia w formie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym. Nie przedstawiono również dowodów na wdrożenie tych przygotowań (np. umów najmu lub zrewidowanych zestawień obejmujących pomieszczenia lub konieczne w procesie dydaktycznym wyposażenie). Co więcej, niektóre stwierdzenia zawarte w piśmie z 9 lipca 2025 r. są niezgodne z informacjami przekazywanymi w trakcie wizytacji i zrelacjonowanymi w raporcie zespołu oceniającego. Z rozmów z przedstawicielami Uczelni w trakcie wizytacji wynikało, że wynajmowane pomieszczenia biurowe w budynku KTW w al. Roździeńskiego docelowo mają być główną siedzibą Filii w Katowicach i że w pomieszczeniach tych, po ich odpowiednich adaptacjach, mają się odbywać także zajęcia dydaktyczne. Jak wskazano w raporcie z wizytacji – pomieszczenia te nie stwarzają jednak warunków do prowadzenia w nich działalności dydaktycznej lub działalności administracyjnej związanej z obsługą studentów, a adaptacje nie byłyby możliwe w odpowiednim, adekwatnym do potrzeb zakresie. W odpowiedzi na raport wskazano natomiast, że „(...) obecna siedziba Filii w Katowicach została wynajęta wyłącznie na potrzeby organizacyjne, w szczególności dla potrzeb rekrutacji, gromadzenia dokumentacji oraz wstępnej obsługi operacyjnej. Nie przewiduje się w niej prowadzenia działalności dydaktycznej, ponieważ nie rozpoczęto

jeszcze procesu kształcenia” i że „(...) aktualnie użytkowane pomieszczenia w Katowicach mają wyłącznie charakter tymczasowy, organizacyjny i nie-dydaktyczny. Służą one zabezpieczeniu podstawowego zaplecza administracyjnego Filii – w tym procesowi rekrutacyjnemu”. Niezależnie od niespójności między treściami formułowanymi w trakcie wizytacji a odpowiedzią na raport zespołu oceniającego należy podkreślić, że deklaracje dotyczące potencjału wykorzystania pomieszczeń Muzeum Śląskiego („w drodze podpisanego listu intencyjnego”) niezwłocznie po zakończeniu rekrutacji i przyjęciu minimalnej liczby kandydatów należy ocenić jako niewiarygodne i niespełniające standardów jakości. W odpowiedzi Uczelni brak bowiem konkretnych informacji dotyczących harmonogramu działań obejmujących dostosowanie infrastruktury w „fazie dydaktycznej” (tj. po zakończeniu rekrutacji na studia), niwelujących problemy poruszone w raporcie z wizytacji: kwestię nieadekwatności zbiorów bibliotecznych do potrzeb procesu kształcenia na kierunku psychologia o profilu praktycznym, kwestię ulokowania pracowni testów psychologicznych, kwestię dostosowania wyposażenia informatycznego i stworzenia warunków do właściwej obsługi administracyjnej studentów.

Odpowiedź Uczelni nie odnosi się także w wystarczającym stopniu ryzyka związanego z treścią listu intencyjnego podpisanego z Muzeum Śląskim. List ten wyraża jedynie wolę stron do przystąpienia do negocjacji w sprawie odpłatnego udostępnienia pomieszczeń i zawiera wyraźny zapis, że „nie kreuje żadnych wzajemnych zobowiązań stron”. Forma i treść tego listu nie skutkują gwarancjami zapewnienia przez Muzeum infrastruktury koniecznej w procesie kształcenia. Tym samym Filia w Katowicach nie przedstawiła przekonujących informacji o infrastrukturze, sprzęcie i wyposażeniu pozostającym w dyspozycji Uczelni i koniecznym do prowadzenia kształcenia na kierunku psychologia. Nie respektuje tym samym wymogu określonego w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. Paragraf ten stanowi, że „W przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku”, co zakłada odpowiednio wczesne przygotowanie tej infrastruktury, sprzętu i wyposażenia. Należy przy tym zaznaczyć, że okoliczności wskazane we wniosku o pozwolenie na utworzenie kierunku studiów będącego podstawą decyzji Ministra Edukacji i Nauki z dnia 10 lipca 2023 r., w tym dokumentacja dotycząca siedziby Filii w Katowicach i miejsca prowadzenia zajęć, uległy zmianie, a treść tych dokumentów nie odpowiada aktualnemu stanowi rzeczy.

Ponieważ Uczelnia nie odniosła się do istoty zarzutów dotyczących oceny w kryterium 5 (niezabezpieczenie i faktyczny brak infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej, brak planu i harmonogramu zapewnienia tej infrastruktury), a jedynie sformułowała ogólne deklaracje o działaniach przyszłych, warunkowanych przebiegiem rekrutacji, w świetle wynikającego z obowiązujących przepisów wymogu dysponowania infrastrukturą od dnia rozpoczęcia kształcenia podtrzymuje się wszystkie zarzuty w tym obszarze.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W odpowiedzi na zarzut Zespołu Oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej, jakoby Uczelnia „nie dysponowała salami dydaktycznymi ani inną infrastrukturą konieczną do prowadzenia zajęć na kierunku psychologia”, należy stanowczo podkreślić, że stwierdzenie to

abstrahuje od rzeczywistej sytuacji jednostki oraz nie uwzględnia etapu, na jakim znajdował się kierunek w czasie wizytacji, a także w sposób całkowicie nieuzasadniony i nieuprawniony został pominięty cały obszar zaawansowania działań ze strony uczelni w zakresie przygotowania do uruchomienia kształcenia.

Kolejny raz Uczelni wskazuje, że Konstatacja PKA jest zarówno przedwczesna, jak i pozbawiona dostatecznego zakotwiczenia normatywnego oraz faktycznego, a ponadto pomija fundamentalny kontekst funkcjonowania kierunku znajdującego się dopiero w stadium organizacyjnym.

Na dzień kontroli w Filii w Katowicach nie był prowadzony żaden proces dydaktyczny, w tym również na kierunku psychologia. Choć Uchwałą Senatu z 25 marca 2025 r.

rozpoczęto rekrutację. W konsekwencji, w dacie wizytacji ani jedna grupa studencka nie została utworzona – co jest obiektywnie oczywiste – a kierunek nie wszedł wówczas w fazę realizacji programu studiów. W takich okolicznościach oczekiwanie od uczelni, aby posiadała w pełni rozwiniętą infrastrukturę dydaktyczną – obejmującą sale zajęciowe, funkcjonującą bibliotekę czy pracownię testów – jest nie tylko nieracjonalne, ale i sprzeczne z zasadą gospodarnego zarządzania zasobami. Rozbudowa zaplecza bez pewności co do uruchomienia kierunku oznaczałaby ponoszenie znacznych kosztów w warunkach braku zapotrzebowania dydaktycznego, co trudno byłoby uznać za działanie odpowiedzialne. Na marginesie należy wskazać, że zarówno ZO PKA jak i Prezydium PKA pominęło fakt organizacji filii Uczelni w Katowicach w jednym z najbardziej prestiżowych miejsc jakim jest KTW w bezpośrednim sąsiedztwie NOSPR, MCK oraz Spodka.

Zamiast tego Uczelnia przyjęła rozwiązanie rozsądne i powszechnie stosowane w przypadku nowych kierunków studiów: przygotowano plan natychmiastowej rozbudowy infrastruktury, która wskazywał na natychmiastowe rozszerzenie infrastruktury w momencie zaistnienia potencjału do uruchomienia kształcenia. Uczelnia wskazała pełną gotowość do niezwłocznego zapewnienia wszystkich niezbędnych zasobów, w tym zakupu kompletu literatury podstawowej i specjalistycznej przewidzianej w programie, uruchomienia biblioteki z dedykowanym personelem oraz wyposażenia pracowni testów psychologicznych. Warto podkreślić, że najbardziej wymagające finansowo narzędzia diagnostyczne są objęte ochroną licencyjną, a ich cena jest ściśle powiązana z liczbą użytkowników. Zakup tak kosztownych zasobów bez ustalenia rzeczywistego zapotrzebowania – wyrażającego się w liczbie studentów – stanowiłby działanie niegospodarne i sprzeczne z zasadą celowego oraz oszczędnego wydatkowania środków. Należy zatem jasno wskazać, że na czas wizytacji Uczelnia nie tylko dysponowała szczegółową koncepcją infrastrukturalną kierunku, lecz także była przygotowana do jej niezwłocznego wdrożenia w sposób proporcjonalny, ekonomicznie uzasadniony i zgodny z metodyką planowania nowej jednostki dydaktycznej. Zastrzeżenia Zespołu Oceniającego abstrahują od tej proporcjonalności i przedstawiają wymagania właściwe jednostce funkcjonującej od wielu lat, podczas gdy oceniany kierunek pozostawał na etapie przeduruchomieniowym, co z natury rzeczy oznaczało brak rozwiniętej infrastruktury, której realne wykorzystanie staje się zasadne wyłącznie po utworzeniu grup studenckich.

W świetle powyższego uznać należy, że zarzut braku infrastruktury nie może stanowić podstawy oceny negatywnej, gdyż nie odzwierciedla rzeczywistego stanu faktycznego ani nie uwzględnia specyfiki młodego kierunku, który zgodnie z zasadą racjonalności rozwijany jest w sposób stopniowy, skorelowany z faktycznym momentem uruchomienia kształcenia. (...).

W odniesieniu do zarzutu, jakoby „siedziba Filii w Katowicach nie stwarzała warunków do prowadzenia działalności dydaktycznej i działalności administracyjnej związanej z obsługą studentów”, należy na wstępie podkreślić, że ocena ta abstrahuje zarówno od stanu faktycznego, jak i od etapu rozwoju kierunku psychologia na dzień wizytacji. W dacie przeprowadzania oceny Uczelnia nie rozpoczęła jeszcze kształcenia na tym kierunku. Tym samym kierunek nie wszedł w fazę realizacji programu studiów, a zatem nie powstała żadna grupa studentów wymagająca bieżącej obsługi administracyjnej czy dydaktycznej, zatem ocena ZO PKA jest całkowicie niezrozumiała i nieracjonalna. Uczelnia podjęła jednak wszystkie działania adekwatne do etapu przygotowawczego. Wynajęto przestrzeń umożliwiającą prowadzenie czynności organizacyjnych związanych z rekrutacją, a także zawarto list intencyjny z Muzeum Śląskim dotyczący korzystania z sal dydaktycznych w przypadku uruchomienia kierunku. Wybór tej instytucji nie był przypadkowy – to podmiot o niekwestionowanej reputacji, stabilności organizacyjnej oraz wysokiej kulturze instytucjonalnej, i doskonałej infrastrukturze seminaryjnej i wykładowej. a więc partner absolutnie adekwatny do świadczenia usług na rzecz uczelni wyższej. List intencyjny nie rodził skutków finansowych, co stanowiło rozwiązanie racjonalne i odpowiedzialne, biorąc pod uwagę, że kierunek na czas wizytacji nie był uruchomiony.

W tym kontekście oczekiwanie, aby Uczelnia przed faktycznym uruchomieniem kierunku psychologia zawierała wiążące, wieloletnie umowy najmu sal dydaktycznych, generujące znaczne koszty stałe, należy uznać za nieproporcjonalne i nieadekwatne do etapu organizacyjnego kierunku. Realizacja rekomendacji sugerowanych w zaskarżonej uchwale – a więc zawarcie twardych, finansowo obciążających wieloletnich umów w sytuacji braku pewności na czas wizytacji ZO PKA, że kierunek zostanie uruchomiony – mogłaby skutkować szkodą sięgającą setek tysięcy złotych. Taki sposób działania byłby sprzeczny z zasadą gospodarności, wynikającą zarówno z przepisów prawa, jak i z ogólnie przyjętych standardów odpowiedzialnego zarządzania jednostką akademicką. Oczekiwanie ponoszenia tak wysokich, nieodwracalnych kosztów w sytuacji gdy działanie nad uruchomieniem kierunku są dopiero w toku, a do rozpoczęcia nowego roku akademickiego jest jeszcze 7 miesięcy, stoi w oczywistej sprzeczności z logiką zarządzania ryzykiem i z zasadą efektywnego zarządzania zasobami.

Należy przy tym zauważyć, że rozwiązanie przyjęte przez Uczelnię – tj. stosowanie listów intencyjnych, które uruchamiają się z chwilą faktycznego utworzenia kierunku – odpowiada praktyce wielu uczelni prowadzących jednostki zamiejscowe oraz kierunki nowe, znajdujące się w fazie organizacyjnej. Model ten pozwala zapewnić gotowość infrastrukturalną, jednocześnie chroniąc Uczelnię przed przedwczesnym i niezasadnionym obciążeniem finansowym. Działanie takie jest przejawem racjonalności i przezorności, a nie – jak zdaje się sugerować zarzut – braku przygotowania.

Trudno zatem zgodzić się z tezą, że siedziba Filii w Katowicach „nie stwarza warunków” do prowadzenia działalności dydaktycznej. W rzeczywistości Filia posiadała zapewnioną przestrzeń organizacyjną adekwatną do etapu rekrutacyjnego, a Uczelnia dysponowała wiążącym planem natychmiastowego rozszerzenia zasobów lokalowych z chwilą uruchomienia kierunku i to ponad pół roku wcześniej. Zarzut ten wynika więc z niezrozumienia etapu rozwojowego jednostki, niezrozumienia dynamiki i możliwości działania uczelni niepublicznej i pomija elementarną zasadę proporcjonalności między obowiązkiem inwestycyjnym a realnymi potrzebami dydaktycznymi.

W świetle powyższego zarzut należy uznać za nietrafny, ponieważ Uczelnia wykazała pełną gotowość organizacyjną, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiedzialności finansowej, której wymaga proces tworzenia kierunków nowych i wrażliwych na fluktuacje rekrutacyjne.
(...)

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego rzekomej krótkoterminowości umowy najmu pomieszczeń wykorzystywanych przez Filię w Katowicach oraz twierdzenia, iż list intencyjny zawarty z Muzeum Śląskim nie kreuje dostatecznych gwarancji infrastrukturalnych, należy podkreślić, że stanowisko Zespołu Oceniającego całkowicie pomija realia funkcjonowania kierunku znajdującego się w fazie przeduruchomieniowej oraz podstawowe zasady racjonalnego i odpowiedzialnego zarządzania jednostką akademicką.

Uczelnia w sposób prawidłowy i adekwatny do etapu organizacyjnego zabezpieczyła zarówno potrzeby administracyjne, jak i dydaktyczne związane z projektowanym kierunkiem. Wynajęte pomieszczenia w Katowicach umożliwiały prowadzenie niezbędnych działań organizacyjnych, w szczególności obsługę procesu rekrutacyjnego. Jednocześnie – mając świadomość, że faktyczne rozpoczęcie kształcenia jest uzależnione od liczby kandydatów – Uczelnia zawarła list intencyjny z Muzeum Śląskim, zapewniający możliwość korzystania z sal dydaktycznych w przypadku pozytywnego rezultatu naboru. Wybór Muzeum Śląskiego jako partnera był w pełni racjonalny: jest to instytucja publiczna o trwałej stabilności, transparentności i niekwestionowanej wiarygodności. Sugerowanie przez Zespół Oceniający, że tego rodzaju podmiot nie stanowi odpowiedniego gwaranta współpracy, prowadzi do wniosku, że oczekiwania PKA wobec uczelni niepublicznych oderwane są od racjonalnych standardów oraz od praktyki zarządczej właściwej sektorowi szkolnictwa wyższego.

W tym miejscu należy odnotować, że Zespół Oceniający zdaje się ignorować elementarny fakt, iż kierunek psychologia nie został uruchomiony jeszcze na czas wizytacji. W takim stanie rzeczy zawieranie wiążących, długoterminowych umów najmu kilkunastu sal dydaktycznych – obarczonych ryzykiem wygenerowania znacznych kosztów stałych – byłoby działaniem rażąco nieodpowiedzialnym, sprzecznym z zasadą gospodarności oraz regulacjami dotyczącymi racjonalnego zarządzania finansami jednostki akademickiej. Uczelnia niepubliczna nie ma możliwości przenoszenia negatywnych skutków finansowych na budżet publiczny, a błędne decyzje inwestycyjne realnie uszczuplałyby środki przeznaczone na poprawę jakości kształcenia na innych kierunkach. Postulowanie, aby Uczelnia podjęła takie działania „w ciemno”, bez pewności co do istnienia jakiegokolwiek grupy studenckiej, prowadziłoby do oczywistej szkody i byłoby działaniem sprzecznym z kanonami odpowiedzialnego zarządzania. W konsekwencji należałoby uznać, że rekomendacja Zespołu Oceniającego, aby Uczelnia przed utworzeniem kierunku zawierała wiążące umowy generujące wieloletnie obciążenia finansowe, w istocie zachęcałaby do działań nieroztropnych i obarczonych wysokim ryzykiem strat. Tymczasem racjonalność przyjętego przez uczelnię modelu – opartego na etapowaniu działań oraz wykorzystywaniu listów intencyjnych jako wiążącej zapowiedzi współpracy uruchamianej dopiero po zrekrutowaniu studentów – znajduje potwierdzenie w rozsądnym, racjonalnym zarządzaniu.

W tym świetle zarzut sformułowany przez Zespół Oceniający nie tylko nie znajduje uzasadnienia, lecz sprawia wrażenie abstrahującego od zasad należytej staranności finansowej, które powinny być brane pod uwagę przy ocenie jednostek sektora niepublicznego. Konstrukcja przyjęta przez Uczelnię jest spójna, proporcjonalna i racjonalna, zaś kwestionowanie wiarygodności instytucji takiej jak Muzeum Śląskie jako partnera

w zakresie infrastruktury dydaktycznej trudno uznać za stanowisko ugruntowane w przesłankach merytorycznych.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

5. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ograniczając swoje stanowisko do podważania kompetencji Polskiej Komisji Akredytacyjnej i powtarzania argumentów adresowanych do ustaleń raportu Zespołu Oceniającego, powtarzając je w większej części z wcześniejszych pism kierowanych do PKA. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pojawia się ponownie deklaracja przygotowania planu „natychmiastowego rozszerzenia infrastruktury w momencie zaistnienia potencjału do uruchomienia kształcenia”, która nie jest poparta szczegółowym opisem tych zamierzeń. Wskazuje się wyłącznie na „pełną gotowość do niezwłocznego zapewnienia wszystkich niezbędnych zasobów, w tym zakupu kompletu literatury podstawowej i specjalistycznej przewidzianej w programie, uruchomienia biblioteki z dedykowanym personelem oraz wyposażenia pracowni testów psychologicznych”. Uczelnia podkreśla, że „wynajęto przestrzeń umożliwiającą prowadzenie czynności organizacyjnych związanych z rekrutacją” pomijając przy tym fakt udokumentowania wynajmu takiej przestrzeni. W trakcie wizyty ZO stwierdzono, że umowa najmu dostępnej wówczas przestrzeni administracyjnej była krótkoterminowa (2 miesiące). Uczelnia nie zaprezentowała danych pozwalających sądzić, że w dalszym ciągu może tę przestrzeń wykorzystywać. Przywoływany jest także „list intencyjny z Muzeum Śląskim dotyczący korzystania z sal dydaktycznych”, który ma charakter wyłącznie wstępnej deklaracji gotowości do współpracy bez szczegółowego określenia jej zakresu. W wyjaśnieniach Uczelni brak jakichkolwiek konkretnych informacji dotyczących harmonogramu działań obejmujących dostosowanie infrastruktury w zakresie bazy dydaktycznej po ewentualnym zakończeniu rekrutacji na studia, niwelujących problemy poruszone w raporcie z wizytacji. Nie podjęto problemu nieadekwatności zbiorów bibliotecznych do potrzeb procesu kształcenia na kierunku psychologia o profilu praktycznym, kwestię ulokowania pracowni testów psychologicznych, kwestię dostosowania wyposażenia informatycznego i stworzenia warunków do właściwej obsługi administracyjnej studentów. Podsumowując, Uczelnia nie przedstawiła przekonujących informacji o infrastrukturze, sprzęcie i wyposażeniu pozostającym w dyspozycji Uczelni i koniecznym do prowadzenia kształcenia na kierunku psychologia. Nie respektuje tym samym wymogu określonego w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. Przepis ten stanowi, że „W przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku”, co zakłada odpowiednio wcześnie przygotowanie tej infrastruktury, sprzętu i wyposażenia. Należy przy tym zaznaczyć, że okoliczności wskazane we wniosku o pozwolenie na utworzenie kierunku studiów będącego podstawą decyzji Ministra Edukacji i Nauki z dnia 10 lipca 2023 r., w tym dokumentacja dotycząca siedziby Filii w Katowicach i miejsca prowadzenia zajęć, uległy zmianie, a treść tych dokumentów nie odpowiada aktualnemu stanowi rzeczy. Na tej podstawie należy stwierdzić, że nie podjęto realnych działań nakierowanych zniwelowanie postawionych zarzutów.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia

kryterium 5.

W odniesieniu do kryterium 6:

1. Brak ciała opiniodawczo-doradczego ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz brak udokumentowanego, rzeczywistego wpływu interesariuszy zewnętrznych na kształt studiów na ocenianym kierunku.
2. Brak weryfikacji trafności doboru instytucji współpracujących pod kątem zgodności profilu ich działalności z profilem studiów na ocenianym kierunku.
3. Brak wystarczającego zróżnicowania form planowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.
4. Brak zróżnicowanej, systematycznej i długotrwałej współpracy z psychologami praktykami, których profil zawodowy jest zgodny z profilem studiów psychologicznych i oferowanymi specjalnościami.
6. Odpowiedź na zarzuty dotyczące kryterium 6 nie odnosi się merytorycznie – podobnie jak w przypadku odpowiedzi na zarzuty dotyczące kryterium 5 – do kwestii wskazanych w raporcie z wizytacji, tj. do braku zapewniania realnego wpływu przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego na treści programowe i sposób prowadzenia kształcenia na kierunku psychologia w Filii w Katowicach. Odpowiedź koncentruje się na rzekomym braku podstaw do oceny stanu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w sytuacji dotychczasowego nieuruchomienia kształcenia na kierunku i ignorowaniu „etapu rozwoju jednostki”, przedwczesności i niecelowości oceny programowej z uwagi na faktyczny brak studentów, na domniemanej niemożliwości zaadresowania kryterium 6 przed uruchomieniem kształcenia na kierunku psychologia oraz na domniemanej niespójności stanowisk PKA (tj. niespójności między opinią o wniosku o zgodę na utworzenie studiów z 2022 r. a treścią raportu z wizytacji przeprowadzonej w 2025 r.). W szczególności Uczelnia wskazuje, że wydanie przez ministerstwo 20 lipca 2023 r. zgody na prowadzenie kształcenia w Filii w Katowicach rzekomo „przesądza, że na poziomie projektowania koncepcji kształcenia wpływ interesariuszy zewnętrznych został w sposób wystarczający wykazany i uznany za adekwatny”, że zgoda wydana na etapie procedury wnioskowej jest przesądzającą, i że ocena współpracy z otoczeniem w „fazie organizacyjnej sprzed faktycznego rozpoczęcia działalności dydaktycznej” jest nielogiczna i przedwczesna.
7. Odnosząc się do kwestii podniesionych w odpowiedzi Uczelni, należy zaznaczyć, że ocena programowa PKA i opiniowanie wniosków o utworzenie studiów to dwa odrębne procesy oparte na innego rodzaju materiałach i mające odmienne cele. Opinia o wniosku o zgodę na utworzenie studiów bazuje przede wszystkim na dokumentach, z których część ma z założenia charakter deklaracyjny; stanowi ocenę projektu studiów w odniesieniu do przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów) i ocenę wykonalności tego projektu w realiach organizacyjnych i kadrowych uczelni wnioskującej. Ocena programowa natomiast weryfikuje realną jakość kształcenia i zdolność uczelni do zapewniania odpowiedniej jakości kształcenia w kontekście kryteriów oceny programowej PKA. Obejmuje ona wizytację ekspertów i badanie faktycznego funkcjonowania programu oraz struktur instytucjonalnych gwarantujących prawidłową realizację procesu kształcenia. Odmienne wyniki obu procedur wynikają z tych różnic i są naturalną cechą oceny eksperckiej, a nie dowodem na instytucjonalną niespójność. Dokumentacja wystarczająca na etapie wnioskowania o utworzenie studiów może być wystarczająca do uzyskania zgody, ocena programowa natomiast weryfikuje faktyczne

przygotowanie uczelni i jej zdolność do organizacji procesu kształcenia na określonym kierunku studiów (w tym przypadku studiów magisterskich o profilu praktycznym w filii UBiNS w Katowicach) w taki sposób, aby zapewnić studentom osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.

8. Odnośnie do oceny kryterium 6 należy powtórzyć ustalenia zawarte w raporcie zespołu oceniającego. W trakcie wizytacji Uczelnia przedstawiła opinie o programie studiów i deklaracje przyjęcia studentów na praktyki od 10 podmiotów zewnętrznych, przy czym wszystkie te dokumenty datowane są na 28 września 2022 r. Co więcej, dobór tych podmiotów jako potencjalnych praktykodawców jest nieadekwatny do specjalności oferowanych studentom ocenianego kierunku (*psychologia kliniczna, psychologia rodziny*), a tym samym nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. W raporcie z wizytacji wskazano także, że na stronie uczelnianego Biura Praktyk brak ofert dla studentów Filii w Katowicach, co świadczy o nieprzygotowaniu istotnego elementu kształcenia w tej filii. Uczelnia nie udokumentowała ani nie wskazała żadnych przejawów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie kształtowania Filii w Katowicach w okresie po 28 września 2022 r. W spotkaniu z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego w trakcie wizytacji uczestniczyła tylko 1 osoba, która potwierdziła swój udział w opiniowaniu programu studiów, jednak osoba ta nie zgłaszała żadnych uwag, postulatów czy rekomendacji do programu studiów i sposobu jego realizacji. Dokumentacja przedstawiona w trakcie wizytacji ani przeprowadzone rozmowy nie potwierdziły też wpływu głównego organu opiniodawczo-doradczego Uczelni w zakresie współpracy z otoczeniem zewnętrznym, to jest Konwentu – Rady Konsultacyjnej Biznesu, na kwestie programowe. Uczelnia nie udokumentowała prowadzenia przeglądów współpracy z otoczeniem zewnętrznym ani przewidzianych w procedurach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia (wprowadzonego 11 czerwca 2024 r.) badań opinii interesariuszy zewnętrznych.

9. Należy zatem przyjąć, że współpraca z otoczeniem nie ma w Filii w Katowicach charakteru systematycznego, a interesariusze zewnętrzni nie mieli faktycznego udziału w tworzeniu programu studiów ani wpływu na planowanie sposobu jego realizacji. Tymczasem wpływ taki ma szczególne znaczenie w przypadku kierunku studiów psychologia o profilu praktycznym, który ze względu na swoją specyfikę wymaga odpowiednio wczesnego, zainicjowanego i skutecznego przed rozpoczęciem kształcenia współudziału partnerów w ustalaniu treści programowych i sposobu ich realizacji, ustalenia zespołu partnerów będących w stanie zapewnić właściwe środowisko praktyk zawodowych, brać udział w merytorycznym nadzorze nad przebiegiem praktyk, zapewniać kontakt z pacjentami lub odpowiednie warunki wykorzystania testów psychologicznych. Z tego punktu widzenia, a także biorąc pod uwagę planowaną rekrutację na studia i planowane w momencie przeprowadzania wizytacji rozpoczęcie kształcenia w roku akademickim 2025/2026, twierdzenia Uczelni o przedwczesności zarzutów dotyczących współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym i o braku „operacyjnego sensu” takiej współpracy (w tym w ramach ciała opiniodawczo-doradczego) należy uznać za nietrafne.

10. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę, że w odpowiedzi Uczelni brak argumentów merytorycznych odnoszących się do realnej współpracy z partnerami zewnętrznymi w kształtowaniu treści programowych i sposobów ich realizacji, zarzuty w zakresie kryterium 6 zostają podtrzymane.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W zakresie zarzutu dotyczącego braku „ciała opiniodawczo-doradczego ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym” oraz braku „udokumentowanego, rzeczywistego wpływu interesariuszy zewnętrznych na kształt studiów” należy wskazać, że konstatacja ta jest całkowicie oderwana od realiów funkcjonowania kierunku psychologia w Filii w Katowicach i pomija fundamentalne okoliczności faktyczne oraz sekwencję decyzji podejmowanych przez samą Polską Komisję Akredytacyjną.

Przede wszystkim należy odnotować, że PKA w 2023 roku pozytywnie zaopiniowała wniosek o utworzenie kierunku psychologia, stwierdzając jednoznacznie, że przedstawiona koncepcja kształcenia:

- spełnia oczekiwania otoczenia społeczno-gospodarczego,
- uwzględnia realne potrzeby rynku pracy,
- pozostaje zgodna z zasadami projektowania programów studiów.

Oznacza to, że sama PKA potwierdziła istnienie i adekwatność współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym na etapie tworzenia kierunku. Uczelnia, działając w zaufaniu do stanowiska PKA, przyjęła założenie, że wymogi dotyczące udziału interesariuszy zostały na tym etapie spełnione w sposób wystarczający.

W okresie pomiędzy wydaniem opinii PKA a wizytacją Zespołu Oceniającego nie doszło do żadnego etapu funkcjonowania kierunku, który umożliwiłby weryfikację, wdrażanie lub aktualizację mechanizmów współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. Uczelnia na czas wizytacji ZO PKA nie utworzyła żadnej grupy studenckiej, nie rozpoczęła procesu dydaktycznego oraz nie miała możliwości konfrontowania programu studiów z praktyką akademicką lub zawodową. W takiej sytuacji oczekiwanie, że ciało opiniodawczodoradcze będzie funkcjonowało, zbierało się, formułowało opinie lub rekomendacje — jest rażąco przedwczesne i nielogiczne.

Ciała doradcze tworzone dla celów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym mają sens i mogą pełnić swoją funkcję dopiero wtedy, gdy jednostka dydaktyczna faktycznie działa, prowadzi zajęcia, organizuje praktyki, gromadzi doświadczenia, reaguje na potrzeby studentów i otoczenia. Brak studentów, brak toku studiów i brak realnych zdarzeń dydaktycznych na czas wizytacji ZO PKA oznacza, że ciało doradcze nie miałoby w ogóle materiału do analizy ani podstaw do formułowania opinii. W takich okolicznościach oczekiwanie jego aktywnego funkcjonowania byłoby konstrukcją czysto abstrakcyjną.

Warto także zauważyć, że PKA nie posiada wypracowanej, konsekwentnej procedury oceny kierunków znajdujących się w fazie przeduruchomieniowej. W przypadkach takich jak niniejszy – gdzie kierunek nie posiada ani studentów, ani historii kształcenia – stosowanie kryteriów przeznaczonych dla kierunków w pełni funkcjonujących prowadzi nieuchronnie do nieporozumień i błędnych ocen. Zarzut braku „udokumentowanego wpływu interesariuszy zewnętrznych” jest w tej sytuacji nie tylko niepodstawny, lecz przede wszystkim niemożliwy do spełnienia na gruncie realiów obiektywnych. Nie może istnieć wpływ na proces dydaktyczny tam, gdzie proces ten nie został jeszcze zainicjowany.

Procedura oceny programowej przeprowadzona w Filii w Katowicach sprawia wrażenie próby zastosowania standardów właściwych dla jednostek dojrzałych, długo funkcjonujących, podczas gdy oceniany kierunek nie osiągnął nawet etapu pierwszego naboru. W takim kontekście oczekiwanie wykazania działania ciała doradczoopiniodawczego staje się konstrukcją nierealistyczną, a tym samym nie może stanowić podstawy do formułowania negatywnej oceny kryterium. Z tego względu uznać należy, że zarzut dotyczący braku ciała opiniodawczo-doradczego oraz rzekomego braku wpływu interesariuszy zewnętrznych nie

powinien zostać utrzymany, ponieważ opiera się na założeniach niewspółmiernych do etapu rozwoju kierunku psychologia i pomija zasadnicze fakty dotyczące braku studentów na czas wizytacji oraz braku możliwości realnej konfrontacji programu studiów z praktyką dydaktyczną. (...)

W odniesieniu do zarzutu, jakoby Uczelnia „nie dokonała weryfikacji trafności doboru instytucji współpracujących pod kątem zgodności profilu ich działalności z profilem studiów na ocenianym kierunku”, należy podkreślić, że ocena ta abstrahuje od realiów funkcjonowania kierunku psychologia na etapie wizytacji oraz od praktyki kształtowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w przypadku studiów jednolitych magisterskich, które obejmują pięcioletni cykl kształcenia.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zwróciło w swojej uchwale uwagę na fakt, iż umowy z instytucjami współpracującymi zostały zawarte tego samego dnia – 28 września 2022 r. Wskazanie tej okoliczności jako rzekomej przesłanki podważającej wiarygodność partnerstw świadczy raczej o niezrozumieniu praktyki funkcjonowania uczelni oraz procesów budowania sieci współpracy. Niejednokrotnie zdarza się, że umowy o współpracy podpisywane są podczas jednego większego wydarzenia tematycznego, w następstwie jednolitego cyklu spotkań, bądź w ramach skoordynowanych działań organizacyjnych, prowadzonych tego samego dnia. Zjawisko to jest naturalne i częste w praktyce uczelni wyższych i nie może samo w sobie stanowić podstawy do kwestionowania rzetelności zawartych porozumień, ani ich potencjału dydaktycznego. Co więcej, zarzut ten całkowicie pomija zasadniczą okoliczność: kierunek psychologia na etapie wizytacji PKA nie był uruchomiony i nie posiadał żadnych studentów. Wobec tego oczekiwanie, aby Uczelnia przedłożyła wieloletnie, rozbudowane i precyzyjnie zindywidualizowane porozumienia dotyczące realizacji praktyk dla nieistniejących jeszcze grup studenckich – w tym dla specjalności, które zostaną uruchomione dopiero w zaawansowanych semestrach – pozostaje oderwane od realiów organizacyjnych i ekonomicznych. W przypadku kierunku o pięcioletnim cyklu kształcenia partnerskie relacje z instytucjami odbywającymi praktyki są z natury rozwijane stopniowo, w miarę wzrostu kierunku i wchodzenia kolejnych roczników w fazę praktyk zawodowych. Proces ten obejmuje m.in. budowanie kontaktów z pracodawcami, pozyskiwanie kadry praktyków do prowadzenia zajęć, utrzymywanie relacji z absolwentami oraz wypracowywanie stabilnych, długofalowych form współpracy.

PKA zdaje się zakładać, że współpraca z instytucjami powinna zostać w pełni sformalizowana już na etapie, w którym kierunek nie posiada ani studentów, ani toku studiów, ani jakiegokolwiek historii działalności dydaktycznej. Założenie to jest nie tylko nierealistyczne, lecz także sprzeczne z logiką projektowania nowych kierunków studiów oraz z praktyką akademicką obowiązującą w uczelniach publicznych i niepublicznych. Uczelnia nie ma żadnych podstaw ani racjonalnych przesłanek, aby zawierać umowy przewidujące realizację praktyk dla wszystkich roczników na pełnym pięcioletnim cyklu kształcenia – w sytuacji, w której na czas wizytacji ZO PKA nie została utworzona ani jedna grupa studencka.

Warto zauważyć, że partnerskie umowy o współpracy, choć realnie istnieją, mają w tym momencie charakter deklaratorywno-organizacyjny, adekwatny do etapu organizacyjnego kierunku. Uczelnia zbudowała relacje z dziesięcioma instytucjami reprezentującymi różne sektory praktyki psychologicznej, co stanowi więcej niż wystarczający fundament do uruchomienia kierunku oraz organizacji praktyk w przyszłości. Brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby kwestionować zgodność profilu tych instytucji z profilem kierunku, zwłaszcza

że ocenie podlegał kierunek, który nie wszedł jeszcze w fazę realizacji programu studiów, a więc żadne praktyki nie mogły być faktycznie prowadzone ani weryfikowane.

W świetle powyższego zarzut dotyczący braku weryfikacji doboru instytucji współpracujących nie może zostać uznany za zasadny. Wynika on z zastosowania kryteriów właściwych dla kierunków rozwiniętych, posiadających wieloletnią historię współpracy z partnerami, wobec kierunku, który nie osiągnął nawet etapu pierwszego naboru. Oczekiwanie przedstawienia sformalizowanej, wieloletniej sieci współpracy na etapie przeduruchomieniowym jest koncepcją niemożliwą do zrealizowania i sprzeczną z realiami funkcjonowania szkół wyższych. (...)

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „braku wystarczającego zróżnicowania form planowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym” należy wskazać, że sama konstrukcja tego zarzutu — zwłaszcza w zestawieniu z zarzutami go poprzedzającymi oraz kolejnym, który w istocie powiela tę samą treść — każe powątpiewać zarówno w jego celowość, jak i w metodologiczną rzetelność oceny przeprowadzonej w Filii w Katowicach. Multiplikowanie zarzutów o identycznej lub zbliżonej treści nie wskazuje na realne uchybienia po stronie uczelni, lecz raczej na przyjęcie z góry określonego kierunku interpretacyjnego, w tym działania z góry założoną tezę, których rezultatem ma być wykazanie nieprawidłowości niezależnie od ich rzeczywistego istnienia.

Już sama fraza użyta w uchwale Prezydium PKA — „brak zróżnicowania form planowanej współpracy” — sugeruje, jakoby Uczelnia dopuściła się swoistej myślozbrodni, nie przewidując w odpowiednio szerokim stopniu współpracy, która nie może być jeszcze ani zainicjowana, ani tym bardziej zróżnicowana, dopóki kierunek psychologia nie został w ogóle uruchomiony. Zarzut ten abstrahuje od faktu, że kierunek nie posiadał na czas wizytacji studentów, nie rozpoczęto wówczas żadnego toku studiów, nie utworzono ani jednej grupy, nie prowadzono zajęć, nie realizowano praktyk i nie istniała na moment wizytacji jakkolwiek pula doświadczeń dydaktycznych, która mogłaby w sposób naturalny zainicjować lub ukierunkować współpracę z partnerami zewnętrznymi.

Formułowanie oczekiwań dotyczących zróżnicowania planowanej współpracy w sytuacji, w której nie istnieli – co oczywiste – realni adresaci tej współpracy — studenci, a kierunek jest w fazie przeduruchomieniowej, pozbawione jest operacyjnego sensu. Jest to konstrukcja całkowicie czysto teoretyczna, wymuszająca od uczelni przedstawienie rozbudowanych i szczegółowych rozwiązań, które w praktyce mogą być racjonalnie wypracowane dopiero w sposób etapowy, wraz z rozwojem kierunku.

Stosowanie kryteriów właściwych jednostkom o wieloletniej historii i ustabilizowanym modelu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym wobec kierunku, który nie przeszedł nawet etapu pierwszej rekrutacji, prowadzi do rezultatów nieadekwatnych i logicznie oderwanych od rzeczywistości. Tego rodzaju podejście nie pozwala odróżnić stanu faktycznego od założeń konstrukcyjnych, co w konsekwencji podważa celowość i proporcjonalność oceny.

Nie sposób również pominąć, że wcześniejsza decyzja PKA — pozytywna opinia o utworzeniu kierunku — została wydana w oparciu o tę samą koncepcję kształcenia, tę samą strukturę programu studiów. Skoro zatem PKA uznała w 2023 roku, że kierunek został zaprojektowany prawidłowo i adekwatnie do potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego, to trudno zrozumieć, dlaczego w 2025 roku te same założenia stały się podstawą do sformułowania serii zarzutów, w tym zarzutu dotyczącego braku „zróżnicowania planowanych form współpracy”. Posługiwanie się takimi argumentami sprawia wrażenie nie tyle rzetelnej

diagnozy, ile próby wykazania nieprawidłowości za wszelką cenę — w sposób powielający, multiplikujący i oderwany od stanu faktycznego. W konsekwencji zarzut ten należy uznać za nieuprawniony i pozbawiony sensu. Nie tylko nie odzwierciedla on realiów funkcjonowania kierunku znajdującego się przed uruchomieniem kształcenia, ale wręcz ignoruje logikę projektowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, która rozwija się stopniowo, adekwatnie do fazy rozwoju kierunku oraz struktury studentów, a nie w sposób abstrakcyjny, „na zapas”. Oczekiwanie zróżnicowania współpracy w sytuacji braku studentów, braku toku studiów i braku potrzeby jej wdrażania staje się więc postulatem pozbawionym związku z rzeczywistością, co wyklucza możliwość uznania go za zasadną podstawę oceny negatywnej. (...).

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „braku zróżnicowanej, systematycznej i długotrwałej współpracy z psychologami praktykami, których profil zawodowy jest zgodny z profilem studiów psychologicznych i oferowanymi specjalnościami”, Uczelnia wskazuje, że istota tego zarzutu abstrahuje od faktów i od obiektywnego stanu rozwoju kierunku psychologia w Filii w Katowicach.

Uczelnia nie uchyla się od stwierdzenia, że współpraca ta nie miała charakteru długotrwałego ani systematycznego; podkreśla jednak, że w istniejących warunkach nie mogła mieć takiego charakteru. Kierunek psychologia nie został jeszcze uruchomiony na czas wizytacji zatem - i należy to kolejny raz powtórzyć z całą stanowczością - nie powstała wtedy jeszcze żadna grupa studencka, nie rozpoczęto żadnych zajęć, nie realizowano praktyk, nie działały specjalności, a tym samym nie istniała żadna przestrzeń, która mogłaby zainicjować współpracę z psychologami-praktykami w sposób regularny, zróżnicowany czy wieloletni.

Oczekiwanie istnienia współpracy „długotrwałej” w sytuacji, w której kierunek nie funkcjonował nawet przez jeden semestr, jest postulatem, którego nie sposób spełnić, wywołuje uzasadnione zdumienie, ponieważ długotrwałość wymaga upływu czasu, doświadczeń dydaktycznych i potrzeb wynikających z rzeczywistego toku studiów. Wymaganie od Uczelni wykazania relacji, których istnienie możliwe jest dopiero na bazie aktywności studentów, zaawansowanego cyklu kształcenia, prowadzenia zajęć, rozwijania specjalności oraz organizacji praktyk zawodowych, stanowi próbę narzucenia obowiązków nierealnych na etapie, który tych obowiązków jeszcze nie generuje.

Współpraca z psychologami praktykami rozwija się stopniowo, w miarę dojrzewania kierunku i pojawiania się rzeczywistych potrzeb dydaktycznych. Obejmuje ona m.in. prowadzenie zajęć o profilu praktycznym, wprowadzanie specjalności, organizowanie praktyk, konsultowanie programów studiów oraz angażowanie absolwentów w rozwój kierunku. Na kierunku, który nie posiadał w dacie wizytacji studentów i nie rozpoczął działalności dydaktycznej, współpraca ta nie mogła nabrać kształtu ani złożoności, ani dynamiki, jaką przewidują standardy dla kierunków wieloletnio funkcjonujących. Zarzut ten — podobnie jak kilka innych dotyczących współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym — pomija fakt, że kierunek psychologia w Filii w Katowicach był wciąż na wczesnym etapie organizacyjnym. Nie istnieją żadne przesłanki, aby oczekiwać od Uczelni, że wykreuje długotrwałe i zróżnicowane formy współpracy w sytuacji, w której nie powstały jeszcze żadne warunki operacyjne, żadne potrzeby merytoryczne ani żadne okoliczności, które uzasadniałyby angażowanie praktyków w sposób regularny i systematyczny. W świetle powyższego zarzut braku „zróżnicowanej, systematycznej i długotrwałej współpracy” nie może zostać uznany za zasadny. Nie dokumentuje on bowiem rzeczywistych uchybień Uczelni, lecz raczej wskazuje na nierealne oczekiwania PKA formułowane wobec kierunku, który nie wszedł jeszcze w fazę

funkcjonowania dydaktycznego. Wymaganie efektów możliwych do osiągnięcia dopiero po latach rozwoju kierunku pozostaje w całkowitej sprzeczności z realiami organizacyjnymi i temporalnymi jego kształtowania.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

11. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ograniczając swoje stanowisko do polemiki z tezami uchwały Prezydium PKA. Uczelnia ponownie – podobnie jak w przypadku stanowiska dotyczącego kryterium 5 – koncentruje się w swojej argumentacji na domniemanym braku podstaw do oceny stanu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w sytuacji nieuruchomienia kształcenia na kierunku oraz wskazuje na rzekome ignorowanie pozytywnej oceny wniosku o utworzenie kierunku, co miałyby potwierdzać adekwatność współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Podkreślany jest przy tym wielokrotnie fakt, że *„nie doszło do żadnego etapu funkcjonowania kierunku, który umożliwiłaby weryfikację, wdrażanie lub aktualizację mechanizmów współpracy z interesariuszami zewnętrznymi”*. W odpowiedzi na zarzut dotyczący niepowołania odpowiedniego ciała opiniodawczo-doradczego ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym Uczelnia argumentuje, że zasadność powoływania takiego organu dotyczy czasu, gdy *„jednostka dydaktyczna faktycznie działa, prowadzi zajęcia, organizuje praktyki, gromadzi doświadczenia, reaguje na potrzeby studentów i otoczenia. Brak studentów, brak toku studiów i brak realnych zdarzeń dydaktycznych na czas wizytacji ZO PKA oznacza, że ciało doradcze nie miałooby w ogóle materiału do analizy ani podstaw do formułowania opinii”*. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie podjęto także wątku trafności doboru instytucji współpracujących z Uczelnią pod kątem zgodności profilu ich działalności z profilem studiów na ocenianym kierunku. Nie podjęto w tym zakresie żadnych udokumentowanych działań. Uczelnia powołuje się na fakt, że *„zbudowała relacje z dziesięcioma instytucjami reprezentującymi różne sektory praktyki psychologicznej”*. Jednocześnie jednak Uczelnia stoi na stanowisku, że *„brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby kwestionować zgodność profilu tych instytucji z profilem kierunku, zwłaszcza że ocenie podlegał kierunek, który nie wszedł jeszcze w fazę realizacji programu studiów, a więc żadne praktyki nie mogły być faktycznie prowadzone ani weryfikowane”*. Podważana jest także zasadność zarzutu odnoszącego się do braku zróżnicowania form planowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Zdaniem Uczelni w sytuacji, w której *„kierunek jest w fazie przeduruchomieniowej, pozbawione jest operacyjnego sensu”*. Podsumowując, Uczelnia nie przedstawiła żadnych udokumentowanych informacji o podjęciu działań, które miałyby na celu usunięcie nieprawidłowości wskazanych w odniesieniu do kryterium 6.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 6.

W odniesieniu do kryterium 8:

1. Niepowołanie osób lub jednostek zapewniających studentom ocenianego kierunku stałe wsparcie administracyjne i obsługę toku studiów, w szczególności niepowołanie w Filii w Katowicach Biura Obsługi Studentów.

2. Niepowołanie osób lub jednostek zapewniających studentom ocenianego kierunku wsparcie organizacyjne, w szczególności niepowołanie w Filii w Katowicach władz Instytutu Psychologii, do zadań których należeć powinno m.in. rozpatrywanie skarg i wniosków.
3. Ograniczenie katalogu osób uprawnionych do wnioskowania o indywidualną organizację studiów przez wykluczenie z niego studentów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu innym niż znaczny.
4. Niezapewnienie studentom ocenianego kierunku stałego dostępu do infrastruktury, w tym niezapewnienie zaplecza infrastrukturalnego organom samorządu studenckiego na poziomie Filii w Katowicach.
5. Brak działań lub planów działań mających na celu wsparcie studentów ocenianego kierunku w sferze naukowej, sportowej, artystycznej, organizacyjnej i w zakresie przedsiębiorczości.

12. Odpowiedź Uczelni na zarzuty koncentruje się na podważaniu zasadności oceny programowej w zakresie wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwoju i doskonalenia form tego wsparcia przed uruchomieniem kształcenia na kierunku psychologia w Filii w Katowicach. W piśmie podkreślono, że „Uczelnia stosuje modelową, ustandaryzowaną strukturę organizacyjną w każdej ze swoich Filii, zgodną z Wewnętrznym Systemem Zapewniania Jakości Kształcenia”, obejmującą powołanie Biura Obsługi Studentów, wyodrębnienie władz jednostki i powołanie odpowiednich pełnomocników (ds. praktyk, jakości kształcenia, wsparcia studenta itp.), i że „Wszystkie te elementy są przewidziane i gotowe do wdrożenia, jednak ich faktyczna aktywacja uzależniona jest od zaistnienia podstawowej przesłanki funkcjonalnej – czyli obecności studentów. Nie ma ani prawnej, ani operacyjnej potrzeby, aby instytucjonalizować struktury obsługujące proces dydaktyczny, który jeszcze się nie rozpoczął”. W odpowiedzi dominują wątki proceduralno-organizacyjne odnoszące się do kwestii rzekomo niemożliwych do zaadresowania i niewymagających spełnienia przed rozpoczęciem kształcenia. Brak natomiast konkretnych informacji o szczegółach zaplanowanego wsparcia administracyjnego i obsługi toku studiów, osobach przewidzianych do pełnienia funkcji związanych z tokiem studiów (w tym dyrektora filii, pełnomocników, obsady sekcji odpowiedzialnej za obsługę studentów itd.). Zaznaczono jedynie, że obecnie w filii pracują osoby wyznaczone do prowadzenia rekrutacji, która przebiega zgodnie z obowiązującymi wytycznymi systemowymi, tj. dotyczącymi wszystkich filii Uczelni. Inaczej mówiąc, odpowiedź na zarzuty potwierdziła faktyczny brak obsady kluczowych funkcji związanych z nadzorem nad kształceniem i z organizacją kształcenia w momencie uruchamiania rekrutacji na rok akademicki 2025/2026.

13. Istota podniesionych zarzutów nie polega na wskazaniu braku możliwości obsadzenia odpowiednich stanowisk i funkcji w nieodległej przyszłości i według przyjętych na Uczelni kryteriów zatrudniania i obsadzania stanowisk. Sprowadza się do faktycznego braku przygotowania do uruchomienia kształcenia na kierunku psychologia o profilu praktycznym w Filii w Katowicach. Plany obsady stanowisk i funkcji powinny być formułowane z wyprzedzeniem i umożliwiać odpowiednim osobom i całemu zespołowi odpowiednio wczesne porozumiewanie się w kwestiach związanych z obsługą studentów, ich wsparciem organizacyjnym i merytorycznym, organizacją roku akademickiego w Filii w Katowicach i odpowiednio wczesne reagowanie na ewentualne problemy związane z siatką zajęć, obsadą czy infrastrukturą dydaktyczną. Plany te powinny uwzględniać także możliwość informowania kandydatów o szczegółach organizacji roku akademickiego czy o możliwych rozstrzygnięciach spraw związanych z tokiem studiów (np. przeniesienie z innej uczelni, uznawanie efektów uczenia się, faktyczne możliwości uzyskania wsparcia w toku studiów w konkretnej jednostce,

w tym przypadku w Filii w Katowicach) – informowania przez osoby do tego uprawnione. Za wątpliwe uznać należy prowadzenie rekrutacji na studia na kierunku organizowanych w Filii w Katowicach w sytuacji, gdy nie ma gwarancji prawidłowej obsługi toku studiów przez kadre o odpowiednich kwalifikacjach. Dlatego odpowiedni bufor czasowy w organizacji obsługi toku studiów oraz formułowanie zarzutów w tym względzie to standard ostrożności operacyjnej, a nie przejaw arbitralności PKA (co sugeruje odpowiedź Uczelni). Zarzuty 1, 2 i 5 zostają zatem podtrzymane.

14. W odniesieniu do zarzutu 3 Uczelnia podniosła, że „W aktualnie obowiązujących na Uczelni przepisach brak jest ograniczenia, o którym mowa w postawionym zarzucie”, i wniosła o jego weryfikację. Do odpowiedzi zostało także załączone zarządzenie zarządcy UBINS Varsovia z 19 sierpnia 2024 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu indywidualnej organizacji studiów w Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” wraz z obowiązującym Regulaminem indywidualnej organizacji studiów. Paragraf 1 przesłanego regulaminu stanowi, że „W Uczelni dopuszcza się możliwość studiowania według indywidualnej organizacji studiów, zwanej dalej IOS studentom (...) 2) z orzeczoną niepełnosprawnością w stopniu znacznym, uniemożliwiającym lub znacznie utrudniającym studiowanie na ogólnych zasadach”. Kwestię niepełnosprawności porusza także paragraf 8 wspomnianego zarządzenia, w którym mowa o konieczności dołączenia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności do wniosku o IOS. Ponieważ w par. 1 ust. 2 zarządzenia wyraźnie mowa o orzeczonej niepełnosprawności w stopniu znacznym i brak jest innych niż przywołane przepisów zarządzenia dotyczących niepełnosprawności – zarzut 3 zostaje podtrzymany.

15. Odpowiedź na zarzut 4 powtarza argumenty formułowane odnośnie do zarzutów w ramach kryterium 5, tj. argumenty o przedwczesnym charakterze z racji nieuruchomienia kształcenia na kierunku. Uczelnia podnosi, że „kierunek psychologia w Filii w Katowicach nie został jeszcze uruchomiony, a zatem: żaden student nie został przyjęty na ten kierunek, nie rozpoczęto zajęć dydaktycznych, nie powstał samorząd studencki w rozumieniu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W takich warunkach nie jest możliwe zapewnienie infrastruktury podmiotom, które jeszcze nie istnieją, ani udostępnienie zasobów osobom, które nie są uczestnikami wspólnoty akademickiej”, oraz deklaruje, iż odpowiednie procesy organizacyjne związane z wynajmem infrastruktury, organizacją obsługi studentów i zapewnieniem studentom dostępu do infrastruktury zostaną uruchomione w momencie „uprawdopodobnienia rozpoczęcia kształcenia”. Podobnie jak wyżej podnieść należy, że udzielona odpowiedź jest pozbawiona charakteru merytorycznego. Filia nadal nie posiada tytułu prawnego ani zagwarantowanego dostępu do infrastruktury dydaktycznej; nie zaprezentowała także informacji o etapie przygotowań do zapewnienia odpowiednich warunków infrastrukturalnych, które umożliwiłyby prawidłową realizację kształcenia i skutkowały dostępnością infrastruktury dla studentów. Nie przedstawiono również dowodów na wdrożenie tych przygotowań (np. umów najmu lub zrewidowanych zestawień obejmujących pomieszczenia lub wyposażenie konieczne w procesie dydaktycznym). Oczywiście jest natomiast, że z braku studentów w Filii w Katowicach nie istnieje także organ samorządowy, którego członkowie mogliby z odpowiednich pomieszczeń korzystać. Nie zmienia to jednak istoty zarzutu dotyczącego braku gotowości Filii do rozpoczęcia kształcenia na kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym. Zarzut zostaje więc podtrzymany.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „niepowołania osób lub jednostek zapewniających studentom ocenianego kierunku stałe wsparcie administracyjne i obsługę toku studiów, w szczególności niepowołania Biura Obsługi Studentów w Filii w Katowicach”, należy wskazać, że zarzut ten abstrahuje od rzeczywistego stanu faktycznego, etapu rozwoju kierunku oraz zasad odpowiedzialnego i racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi w uczelni niepublicznej.

W chwili wizytacji Zespołu Oceniającego kierunek psychologia nie został jeszcze uruchomiony, ponieważ Uczelnia – pomimo formalnego otwarcia rekrutacji (marzec 2025 – wizytacja ZO PKA marzec 2025) – nie pozyskała jeszcze kandydatów. Fakt ten jest obecnie bezsporny: nie utworzono wówczas żadnej grupy studenckiej, nie powstał wówczas jeszcze żaden tok studiów, nie zmaterializowała się jakkolwiek potrzeba obsługi administracyjnej studentów, ponieważ studenci ci po prostu nie istnieli na moment wizytacji.

W tym kontekście twierdzenie Prezydium PKA, że brak powołania Biura Obsługi Studentów jest „przejawem braku ostrożności operacyjnej”, jawi się jako wnioskowanie pozbawione racjonalności. W rzeczywistości to właśnie powstrzymanie się od zawierania kosztownych umów, od tworzenia etatów administracyjnych oraz od rozbudowy struktur organizacyjnych „na zapas” – jest przejawem wzorowej ostrożności operacyjnej, wynikającej z obowiązku dbałości o prawidłowe, efektywne i zgodne z zasadą gospodarności zarządzanie jednostką niepubliczną.

Wskazanie przez PKA, że Uczelnia powinna była powołać struktury administracyjne dla kierunku, który jeszcze nie uruchomił kształcenia i przymierza się do jego rozpoczęcia za okres ponad 7 miesięcy (licząc od wizytacji ZO PKA) - przy literalnym zastosowaniu tej logiki – prowadziłby do generowania nieuzasadnionych wydatków sięgających setek tysięcy złotych. Podpisanie długoterminowych umów najmu, czy tworzenie etatów administracyjnych w miesiącu, w którym nie rozpoczęto jeszcze żadnego kształcenia, oznaczałoby poniesienie wysokich i całkowicie zbędnych kosztów, które obciążłyby działalność Uczelni i jednocześnie uszczupliłyby środki przeznaczone na utrzymanie jakości kształcenia na kierunkach już funkcjonujących.

Tymczasem Uczelnia zachowała się w sposób w pełni odpowiedzialny: zapewniła przestrzeń niezbędną do prowadzenia czynności organizacyjnych, przygotowała procedury obsługi studentów oraz była gotowa do powołania Biura Obsługi Studentów natychmiast po zrekrutowaniu pierwszej grupy.

W świetle powyższego trudno podzielić stanowisko Zespołu Oceniającego, zgodnie z którym brak powołania Biura Obsługi Studentów miałby świadczyć o braku ostrożności. Jest wręcz przeciwnie: to właśnie niepowołanie jeszcze w momencie wizytacji ZO PKA takich jednostek na etapie, na którym ich funkcjonowanie nie miało żadnego uzasadnienia, jest przejawem przezorności, dojrzałości organizacyjnej i odpowiedzialności finansowej. Wydaje się, że eksperci PKA formułujący zarzut nie uwzględnili specyfiki sektora niepublicznego (lub jest on im nieznaną), gdzie obciążenia finansowe i ryzyka organizacyjne nie mogą być przerzucane na budżet publiczny, a decyzje muszą być podejmowane z najwyższą ostrożnością i adekwatnie do etapu rozwoju kierunku.

W konsekwencji zarzut ten nie może stanowić uzasadnionej podstawy oceny negatywnej, gdyż pomija on zarówno realia organizacyjne kierunku, jak i obowiązującą Uczelnię zasadę gospodarności oraz racjonalnej, proporcjonalnej alokacji zasobów. (...)

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „niepowołania osób lub jednostek zapewniających studentom ocenianego kierunku wsparcie organizacyjne, w szczególności niepowołania w Filii

w Katowicach władz Instytutu Psychologii, do zadań których należeć powinno m.in. rozpatrywanie skarg i wniosków”, należy wskazać, że konstatacja ta abstrahuje od realnego stadium rozwoju kierunku psychologia w Filii w Katowicach i opiera się na założeniach całkowicie oderwanych od faktów.

W chwili wizytacji ZO PKA kierunek psychologia nie posiadał żadnego studenta, nie powstała choćby jedna grupa studencka. W takich warunkach oczekiwanie od Uczelni, aby tworzyła struktury organizacyjne jest pozbawione racjonalnych podstaw. Nie istnieje bowiem żadna potrzeba ani uzasadnienie dla powoływania władz Instytutu Psychologii, opracowywania indywidualnych zakresów obowiązków, czy delegowania kompetencji do rozpatrywania skarg i wniosków – w sytuacji, w której nie istnieje jeszcze podmiot uprawniony do składania skarg, czyli studenci kierunku.

Proces organizacji nowych studiów w Uczelni niepublicznej przebiega w sposób etapowy i opiera się na obserwacji zainteresowania kandydatów oraz realnych perspektyw utworzenia grupy studenckiej. Jeżeli rekrutacja sygnalizuje możliwość uruchomienia kierunku, uczelnia stopniowo wdraża kolejne komponenty organizacyjne, w tym powołanie jednostek kierunkowych, przypisanie osób odpowiedzialnych za obsługę toku studiów oraz utworzenie ścieżek zgłaszania skarg i wniosków.

Należy zatem jednoznacznie podkreślić, że Uczelnia nie powołała władz Instytutu Psychologii z powodu braku studentów na czas wizytacji, a nie z powodu zaniechania. Powoływanie kierownictwa jednostki dydaktycznej, które z definicji nie miałyby jeszcze żadnych zadań do wykonania, stanowiłoby przejaw niegospodarności i byłoby sprzeczne z zasadą proporcjonalności i odpowiedzialności finansowej, która obowiązuje uczelnie niepubliczne w sposób szczególny.

W świetle powyższego zarzut nie może zostać uznany za zasadny. Uczelnia działała racjonalnie, adekwatnie do etapu rozwoju kierunku i w pełni odpowiedzialnie finansowo. Niepowołanie władz Instytutu Psychologii w sytuacji braku studentów w momencie wizytacji ZO PKA nie stanowi więc uchybienia, lecz konsekwentne i racjonalne dostosowanie struktury organizacyjnej do rzeczywistego zapotrzebowania dydaktycznego. Oczekiwania PKA w tym względzie są niezrozumiałe. (...).

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „ograniczenia katalogu osób uprawnionych do wnioskowania o indywidualną organizację studiów przez wykluczenie z niego studentów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu innym niż znaczny”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten nie może zostać uznany za zasadny, gdyż odnosi się do procedury, która nie mogła zostać zastosowana, ponieważ kierunek psychologia w Filii w Katowicach nie posiadał na czas wizytacji – co wielokrotnie wybrzmiało już powyżej - żadnych studentów.

Przede wszystkim należy zauważyć, że procedura indywidualnej organizacji studiów (IOS) jest procedurą reaktywną, a nie projektową. Jest ona uruchamiana wyłącznie na wniosek konkretnego studenta, w odniesieniu do konkretnej sytuacji życiowej, zdrowotnej lub organizacyjnej, i nie istnieje w próżni, lecz w ścisłym związku z tokiem studiów oraz strukturą zajęć. W sytuacji, w której kierunek psychologia na czas wizytacji ZO PKA nie został uruchomiony, nie utworzono grupy studenckiej, nie powstał żaden semestr, a tym samym nie zaistniała choćby jedna sytuacja wymagająca rozpatrzenia, „wykluczenie” kogokolwiek z katalogu uprawnionych do IOS jest konstrukcyjnie niemożliwe – gdyż nie było żadnych studentów, a więc również żadnych uprawnionych ani wykluczonych.

Należy podkreślić, że rozwiązania dotyczące indywidualnej organizacji studiów, obowiązujące na poziomie całej Uczelni, mają charakter ramowy i adaptacyjny. Są dostosowywane

każdorazowo do specyfiki kierunku oraz potrzeb studentów, których sytuacja zdrowotna lub życiowa uzasadnia indywidualizację toku studiów. Na etapie, na którym nie istniał realny tok studiów ani jakkolwiek student, rozwiązania te nie mogły zostać doprecyzowane w sposób operacyjny, ponieważ dopiero pojawienie się studentów, w tym studentów z niepełnosprawnościami, pozwala na realne określenie zakresu, skali i form indywidualizacji. W tym świetle zarzut PKA, jakoby Uczelnia „ograniczyła katalog osób uprawnionych do IOS”, jest zarzutem pozbawionym punktu odniesienia i logiki. Nie było bowiem żadnej sytuacji, w której Uczelnia mogłaby kogokolwiek wykluczyć, skoro kierunek nie dysponował ani jednym studentem, a procedura IOS nie została ani razu zastosowana, gdyż brak było podmiotów uprawnionych do jej uruchomienia.

Co więcej, Uczelnia wskazuje, że wszystkie obowiązujące wewnętrzne regulacje dotyczące wsparcia studentów z niepełnosprawnościami pozostają w pełnej zgodności z przepisami prawa, w tym z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz mają charakter inkluzywny, przewidując szerokie spektrum dostosowań, które są modyfikowane w zależności od faktycznych potrzeb konkretnej osoby. Uczelnia od lat prowadzi skuteczną politykę wsparcia osób z niepełnosprawnościami na innych kierunkach — i nic nie stało na przeszkodzie, aby takie same rozwiązania zostały wdrożone w Filii w Katowicach natychmiast po pojawieniu się pierwszych studentów. Również niezrozumiałe jest kwestionowanie przez PKA w odniesieniu do filii w Katowicach, gdzie na czas wizytacji kształcenie na czas wizytacji nie rozpoczęło się, dobrych rozwiązań przyjętych w całej uczelni.

W konsekwencji zarzut ten opiera się na założeniu, że Uczelnia powinna była zastosować procedurę, która w ówczesnym stanie faktycznym nie mogła być ani uruchomiona, ani zweryfikowana, ani zmodyfikowana, ponieważ brak było jej podmiotowych i przedmiotowych podstaw. Oczekiwanie wykazania funkcjonowania IOS bez studentów, bez toku studiów i bez sytuacji indywidualnych jest postulatem niezgodnym z logiką działania systemu szkolnictwa wyższego.

W świetle powyższego zarzut nie może zostać uznany za zasadny. (...).

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „niezapewnienia studentom ocenianego kierunku stałego dostępu do infrastruktury, w tym niezapewnienia zaplecza infrastrukturalnego organom samorządu studenckiego na poziomie Filii w Katowicach”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten opiera się na założeniach całkowicie abstrahujących od rzeczywistego stanu kierunku psychologia w Filii w Katowicach w chwili wizytacji Zespołu Oceniającego. Podstawowym i niepodważalnym faktem jest to, że kierunek psychologia na czas wizytacji nie został uruchomiony. Brak studentów oznaczał, że nie istniała żadna grupa, której należałoby zapewnić stały dostęp do infrastruktury dydaktycznej ani do przestrzeni dedykowanej organom samorządu studenckiego. Formułowanie zarzutu, że Uczelnia „nie zapewniła studentom infrastruktury”, w sytuacji, w której studenci ci w ogóle nie istnieli, jest logicznie chybione i nie może stanowić podstawy merytorycznej do oceny negatywnej.

Samorząd studencki jest strukturą, której istnienie i funkcjonowanie są ściśle powiązane z istnieniem wspólnoty studenckiej. Nie sposób powołać ani wyposażyć organów samorządowych w jednostce, w której nie ma ani jednego studenta danego kierunku. Nie istnieje także żadna podstawa prawna lub organizacyjna, która nakładałaby na uczelnię obowiązek tworzenia zaplecza dla organów samorządowych, przed uruchomieniem kształcenia. Oczekiwanie zapewnienia „zaplecza infrastrukturalnego” dla samorządu, który nie istnieje nawet potencjalnie, ponieważ nie ma jeszcze nawet grupy, która mogłaby go

wybrać pozostaje postulatem czysto abstrakcyjnym i sprzecznym z logiką funkcjonowania szkół wyższych.

Jednocześnie należy podkreślić, że Uczelnia jest w pełni przygotowana do niezwłocznego udostępnienia infrastruktury dydaktycznej, administracyjnej oraz przestrzeni przeznaczonej dla organów samorządu studenckiego w każdej chwili – są to rozwiązania na poziomie ogólnouczelnianym, ale PKA skutecznie również ten aspekt pominęła. Mechanizmy te funkcjonują sprawnie i skutecznie na innych kierunkach prowadzonych przez Uczelnię – zarówno w siedzibie, jak i w filiach – co jednoznacznie dowodzi, że Uczelnia posiada doświadczenie i odpowiednie procedury umożliwiające stworzenie i utrzymanie infrastruktury dla organów samorządowych.

Zarzut ten powiela zatem logiczną wadliwość kilku wielu innych zarzutów sformułowanych w zaskarżonej uchwale: próbuje oceniać brak elementów organizacyjnych, których istnienie uzależnione jest od realnego rozpoczęcia kształcenia, a więc od faktu, który w sprawie Filii w Katowicach na czas wizytacji ZO PKA nie nastąpił. Wymaganie zapewnienia infrastruktury dla studentów i ich organów przedstawicielskich w sytuacji, w której nie istnieje jeszcze żadna społeczność studencka, stanowi oczekiwanie niewspółmierne do stanu faktycznego i pozbawione podstaw racjonalnych.

W świetle powyższego zarzut ten nie może zostać uznany za zasadny. (...).

W odpowiedzi na zarzut dotyczący „braku działań lub planów działań mających na celu wsparcia studentów ocenianego kierunku w sferze naukowej, sportowej, artystycznej, organizacyjnej i w zakresie przedsiębiorczości”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten wpisuje się w ciąg stwierżeń abstrahujących od podstawowej okoliczności faktycznej: kierunek psychologia w Filii w Katowicach nie był na czas wizytacji uruchomiony, a zatem nie istniała żadna społeczność studencka, którą należałoby obejmować wsparciem w opisanych obszarach. Oczekiwanie od Uczelni wykazania działań skierowanych do studentów, którzy de facto nie istnieją, stanowi przykład swoistej myślozbrodni: obarczania jednostki odpowiedzialnością za niewprowadzenie w życie rozwiązań, które mogą funkcjonować wyłącznie wtedy, gdy pojawią się ich realni adresaci.

Wszystkie formy wsparcia, o których mowa w zarzucie – naukowe, sportowe, artystyczne, organizacyjne i związane z przedsiębiorczością – są z natury rzeczy reaktywne i wymagają faktycznego, funkcjonującego środowiska studenckiego. Wsparcie naukowe jest odpowiedzią na aktywność studentów w kołach naukowych lub inicjatywach akademickich; wsparcie sportowe powstaje w oparciu o realne zainteresowania i potrzeby studentów; wsparcie artystyczne rozwija się poprzez inicjatywy twórcze; wsparcie organizacyjne dotyczy funkcjonowania samorządu i grup projektowych; wsparcie przedsiębiorczości wymaga faktycznego udziału studentów w zajęciach, projektach, praktykach i inicjatywach zawodowych. Żaden z tych obszarów nie może zaistnieć „in abstracto”, w oderwaniu od istnienia studentów i od kontekstów dydaktycznych, które generują zapotrzebowanie na zindywidualizowane formy wsparcia. W chwili wizytacji nie istniała ani jedna grupa studencka, nie rozpoczął się tok studiów, nie odbywały się zajęcia, nie istniały koła naukowe, grupy projektowe ani organy samorządu. Uczelnia nie miała więc ani podstaw prawnych, ani organizacyjnych, ani faktycznych do kreowania działań skierowanych do nieistniejącej społeczności studenckiej. Proces planowania i rozwijania mechanizmów wsparcia studentów jest procesem ewolucyjnym, który – w sposób w pełni racjonalny – rozpoczyna się dopiero po utworzeniu kierunku, kiedy klarują się potrzeby studentów i oczekiwania konkretnych roczników.

Jednocześnie należy podkreślić, że Uczelnia posiada w pełni rozwinięty system wsparcia studentów na innych kierunkach, funkcjonujący zarówno w obszarze naukowym, jak i organizacyjnym, sportowym, artystycznym czy przedsiębiorczym.

Zarzut ten należy zatem uznać za całkowicie nieadekwatny: ocenia stan, który nie mógł zaistnieć, ponieważ wymagałby istnienia społeczności studenckiej w trakcie wizytacji, której z oczywistych, wielokrotnie wskazanych już powodów nie było. Konstruowanie oczekiwań wobec uczelni w zakresie działań skierowanych do studentów w sytuacji, w której studenci nie zostali jeszcze zrekrutowani, jest postulatem nielogicznym i pozbawionym związku z rzeczywistością funkcjonowania kierunków studiów.

W świetle powyższego zarzut ten nie może stanowić uzasadnionej podstawy oceny negatywnej.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

16. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, natomiast złożyła dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie dołączono nowych dokumentów odnoszących się do zarzutów w zakresie kryterium 8. Uczelnia w dalszym ciągu nie zorganizowała Biura Obsługi Studentów i nie określiła osób odpowiedzialnych za wsparcie administracyjne i obsługę toku studiów. Traktuje brak swoich działań jako „powstrzymanie się od zawierania kosztownych umów, od tworzenia etatów administracyjnych oraz od rozbudowy struktur organizacyjnych „na zapas”, co ma być „przejawem wzorowej ostrożności operacyjnej, wynikającej z obowiązku dbałości o prawidłowe, efektywne i zgodne z zasadą gospodarności zarządzanie jednostką niepubliczną”. Argumentuje także, że „podpisanie długoterminowych umów najmu, czy tworzenie etatów administracyjnych w mieście, w którym nie rozpoczęto jeszcze żadnego kształcenia, oznaczałoby poniesienie wysokich i całkowicie zbędnych kosztów, które obciążąby działalność Uczelni i jednocześnie uszczupliłyby środki przeznaczone na utrzymanie jakości kształcenia na kierunkach już funkcjonujących”. Jednocześnie pomija całkowicie fakt, że w momencie wizyty ZO trwał nabór na studia. Również zarzut niepowołania władz Instytutu Psychologii jest tłumaczony podobnie. Uczelnia wyjaśnia, że „nie powołała władz Instytutu Psychologii z powodu braku studentów na czas wizytacji, a nie z powodu zaniechania. Powoływanie kierownictwa jednostki dydaktycznej, które z definicji nie miałoby jeszcze żadnych zadań do wykonania, stanowiłoby przejaw niegospodarności i byłoby sprzeczne z zasadą proporcjonalności i odpowiedzialności finansowej, która obowiązuje uczelnie niepubliczne w sposób szczególny”. Za bezzasadny Uczelnia uznała także zarzut ograniczenia katalogu osób uprawnionych do wnioskowania o indywidualną organizację studiów przez wykluczenie z niego studentów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu innym niż znaczny. Argumentuje przy tym, że „w sytuacji, w której kierunek psychologia na czas wizytacji ZO PKA nie został uruchomiony, nie utworzono grupy studenckiej, nie powstał żaden semestr, a tym samym nie zaistniała choćby jedna sytuacja wymagająca rozpatrzenia, „wykluczenie” kogokolwiek z katalogu uprawnionych do IOS jest konstrukcyjnie niemożliwe — gdyż nie było żadnych studentów, a więc również żadnych uprawnionych ani wykluczonych”. Brakiem studentów kierunku, spowodowanym jego nieuruchomieniem, tłumaczony jest również fakt niezapewnienia studentom ocenianego kierunku stałego dostępu do infrastruktury, w tym niezapewnienia zaplecza infrastrukturalnego organom samorządu studenckiego na poziomie Filii w Katowicach. Jak argumentuje Uczelnia: „brak studentów oznaczał, że nie istniała żadna grupa, której należałoby zapewnić stały dostęp do infrastruktury dydaktycznej ani do przestrzeni

dedykowanej organom samorządu studenckiego". Podobna argumentacja pojawia się także w odniesieniu do zarzutu o braku działań lub planów działań mających na celu wsparcia studentów ocenianego kierunku w sferze naukowej, sportowej, artystycznej, organizacyjnej i w zakresie przedsiębiorczości. Podsumowując, nie podjęto żadnych działań nakierowanych na zniwelowanie postawionych zarzutów tłumacząc to nieuruchomieniem studiów oraz brakiem grupy adresatów wsparcia, czyli studentów, całkowicie abstrahując od prowadzenia naboru na oceniany kierunek. Należy stwierdzić, że nie podjęto żadnych realnych działań nakierowanych na zniwelowanie powołanych zarzutów.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio zarzuty **pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 8.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Brak nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad ocenianym kierunkiem na poziomie Filii w Katowicach.
2. Brak infrastruktury koniecznej do prowadzenia kształcenia, w tym sal dydaktycznych, biblioteki, pracowni i laboratoriów.
3. Brak wpływu kluczowych interesariuszy na kształt studiów na ocenianym kierunku oraz brak mechanizmów umożliwiających taki wpływ.
4. Brak struktur i działań umożliwiających wsparcie studentów ocenianego kierunku w rozwoju społecznym, naukowym i zawodowym.

17. W odpowiedzi na zarzut 1 Uczelnia zaznaczyła, że powołania dla osób, które mają tworzyć formalną strukturę zapewniania jakości kształcenia w Filii w Katowicach, zostaną przygotowane i wręczone po zakończonej rekrutacji. Uczelnia nie przedstawiła informacji o osobach odpowiedzialnych za nadzór nad kierunkiem, w tym w szczególności o osobach i gremiach mających wykonywać zadania przewidziane w poszczególnych procedurach WSZJK (np. dyrektor filii, koordynator jakości kształcenia, zespół ds. jakości kształcenia, koordynatorzy przedmiotów, opiekun praktyk). W Filii w Katowicach nie funkcjonuje więc struktura zapewniająca nadzór nad kierunkiem studiów, wsparcie studentów i realizację procedur WSZJK, co należy uznać za poważne uchybienie w kontekście deklaracji dotyczących uruchomienia kształcenia na ocenianym kierunku studiów oraz rozpoczęcia rekrutacji na ten kierunek. Zarzut zostaje zatem **podtrzymany**.

18. W odniesieniu do zarzutów 2, 3 i 4 odpowiedź Uczelni koncentruje się na argumentach przywołanych wcześniej, do których Prezydium PKA odniosło się wyżej.

19. Przywołanie podobnych, ale nie tożsamyh zarzutów w opisie kryterium 10 ma charakter celowy, jest konsekwencją uchybień wskazanych i podtrzymanych w ocenie pozostałych kryteriów i wskazuje jednocześnie na niedostatki systemowego podejścia do polityki jakości kształcenia w odniesieniu do kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym w Filii w Katowicach. Podkreślić należy, że uchybienia te występują na poziomie Filii i ocenianego kierunku studiów i zostały sformułowane w trakcie wizytacji i na podstawie materiałów przekazanych w jej trakcie; ocena nie obejmuje hipotetycznych stanów rzeczy – w tym możliwego warunkowo i w przyszłości zastosowania standardów ogólnouczelnianych, w tym procedur zapewniania jakości kształcenia, wsparcia studentów czy też współpracy z otoczeniem. Odnosząc się do argumentu o rzekomej

przedwczesności oceny, nieuwzględniania „fazy organizacyjnej” Filii i faktu nierozpoczęcia kształcenia na kierunku psychologia w Filii w Katowicach, należy podnieść, że Filia nie wykorzystała okresu między uzyskaniem pozwolenia na prowadzenie studiów a rozpoczęciem rekrutacji na niezbędne przygotowania. W tym czasie zaniedbano skompletowanie kadry dydaktycznej, zapewnienie odpowiedniej infrastruktury oraz stworzenie formalnych ram współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Świadczy to o zaniechaniu stosowania wewnętrznych procedur zapewniania jakości kształcenia, które są kluczowe dla uruchomienia kierunku w sposób gwarantujący zgodność ze standardami jakości.

Biorąc pod uwagę powyższe, zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 10 zostają podtrzymane.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W odpowiedzi na zarzut dotyczący „braku nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad ocenianym kierunkiem na poziomie Filii w Katowicach”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten pomija fundamentalną okoliczność faktyczną: kierunek psychologia nie został uruchomiony, a więc nie istniał żaden proces dydaktyczny, organizacyjny ani administracyjny, który mógłby wymagać takiego nadzoru lub stanowić przedmiot jego oceny.

Na etapie rekrutacji Uczelnia zapewniła infrastrukturę oraz zasoby niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia procesu naboru. Proces ten miał jasno określone ramy organizacyjne i obowiązywał w trybie zgodnym z uchwałami Senatu. Gdyby rekrutacja wykazała choć minimalne prawdopodobieństwo utworzenia grupy studenckiej, Uczelnia — działając zgodnie z logiką funkcjonowania jednostki niepublicznej — niezwłocznie podjęłaby działania przygotowawcze niezbędne do zapewnienia pełnego nadzoru nad kierunkiem na wszystkich poziomach: merytorycznym, organizacyjnym i administracyjnym.

Należy podkreślić, że kierunek psychologia uzyskał pozytywną opinię PKA na etapie tworzenia, co oznacza, że w ocenie samej Komisji koncepcja kształcenia, sposób jego organizacji oraz przewidziane rozwiązania systemowe były odpowiednie i spełniały standardy jakości. Uczelnia miała więc pełne prawo zakładać, że w momencie uruchomienia kierunku jego struktura będzie funkcjonowała prawidłowo, a nie zaś antycypować — przed pojawieniem się studentów — konieczność wprowadzania dodatkowych rozwiązań, których sens pojawia się dopiero wraz z realnym tokiem studiów.

Zasady działania sektora niepublicznego wymuszają podejmowanie decyzji racjonalnych, proporcjonalnych i gospodarnych. Uczelnie niepubliczne finansują swoją działalność samodzielnie — nie mogą zaciągać zobowiązań organizacyjnych czy kadrowych bez pewności co do ich realnej potrzeby. Tworzenie rozbudowanych struktur nadzoru merytorycznego lub administracyjnego dla kierunku, który ostatecznie nie powstał, byłoby działaniem nie tylko bezzasadnym, lecz także nieracjonalnym i ekonomicznie nieodpowiedzialnym. W odróżnieniu od uczelni publicznych, uczelnie niepubliczne nie dysponują mechanizmami kompensacyjnymi, które pozwalają na utrzymywanie przez długi okres struktur nieużywanych lub nieuzasadnionych dydaktycznie — każda decyzja musi wynikać z rzeczywistych potrzeb i racjonalnego planowania.

Uczelnia podkreśla, że w momencie, w którym kierunek psychologia zostałby faktycznie uruchomiony, wszystkie elementy nadzoru — zarówno merytorycznego, jak i organizacyjno-administracyjnego — zostałyby wdrożone w sposób natychmiastowy i spójny z wewnętrznymi procedurami funkcjonującymi już od lat na innych kierunkach. Na etapie

braku studentów i braku realnego toku studiów tworzenie takich struktur byłoby działaniem pozbawionym podstaw organizacyjnych i ekonomicznych.

Zarzut ten opiera się zatem na nierealistycznym założeniu, że uczelnia powinna była powołać rozbudowane mechanizmy nadzorcze w sytuacji, w której nie istniał żaden proces, który wymagałby nadzoru. Tymczasem Uczelnia działała w sposób racjonalny, spójny i odpowiedzialny. Oczekiwanie tworzenia struktur nadzorczych „na zapas” w jednostce, która nie pozyskała na czas wizytacji ani jednego studenta, jest postulatem abstrahującym od realiów funkcjonowania szkół wyższych — zwłaszcza sektora niepublicznego.

W świetle powyższego zarzut nie może zostać uznany za zasadny. (...).

W odpowiedzi na zarzut dotyczący „braku infrastruktury koniecznej do prowadzenia kształcenia, w tym sal dydaktycznych, biblioteki, pracowni i laboratoriów”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten abstrahuje od rzeczywistego etapu rozwoju kierunku psychologia oraz od ogólnych zasad organizowania nowych kierunków w uczelni niepublicznej. W chwili wizytacji kierunek psychologia nie został uruchomiony, nie powstała żadna grupa studencka, a proces rekrutacyjny nie doprowadził do pozyskania minimalnej liczby kandydatów. Nie rozpoczęto zatem żadnych zajęć dydaktycznych, a tym samym nie zaistniała potrzeba korzystania z infrastruktury wskazanej w zarzucie.

Uczelnia zabezpieczyła wszystkie elementy niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia procesu rekrutacyjnego, natomiast infrastruktura dydaktyczna była planowana do uruchomienia natychmiast po zrekrutowaniu pierwszej grupy studentów. Na potrzeby przyszłego prowadzenia zajęć Uczelnia zawarła list intencyjny z Muzeum Śląskim, gwarantujący możliwość korzystania z sal dydaktycznych. W momencie rozpoczęcia kształcenia list ten stanowiłby element przygotowania do podpisania umowy najmu, jednak — w związku z niepowodzeniem rekrutacji — nie wszedł w życie. Nie powstały więc żadne skutki finansowe, a Uczelnia nie została obciążona kosztami wynajmu pomieszczeń, które — jak ostatecznie się okazało — nie byłyby w ogóle wykorzystywane.

Wymaganie od uczelni niepublicznej, aby przed pozyskaniem pierwszego studenta zawierała długoterminowe, wysoko kosztowe umowy najmu sal, zatrudniała personel biblioteczny, kupowała zbiory, budowała pracownie testów psychologicznych czy inwestowała w laboratoria, jest oczekiwaniem nierealnym, ekonomicznie nieracjonalnym i sprzecznym z zasadą gospodarności. Uczelnie niepubliczne nie dysponują mechanizmami umożliwiającymi przenoszenie kosztów nietrafionych inwestycji na budżet państwa — każde zobowiązanie musi być podejmowane z najwyższą ostrożnością i w sposób w pełni uzasadniony potrzebami dydaktycznymi.

Ewidentnie nieracjonalne byłoby podpisanie „na zapas” długoterminowych umów najmu oraz wyposażanie pomieszczeń i laboratoriów dla kierunku, który ostatecznie nie znalazł zainteresowania kandydatów. Wprowadzenie takich działań stworzyłoby wyłącznie obciążenia finansowe, a nie przyniosłoby żadnej wartości edukacyjnej. Tymczasem Uczelnia postąpiła w sposób modelowy: przygotowała plan infrastrukturalny, którego realizacja miała nastąpić w momencie, w którym powstanie realna grupa studencka. Zarzut dotyczący braku infrastruktury w Filli w Katowicach jest zatem oparty na założeniu, że Uczelnia powinna była zainwestować w zasoby, które — jak wykazała praktyka rekrutacyjna — nie miałyby żadnego zastosowania. Taki sposób interpretacji obowiązków uczelni niepublicznej jest nie tylko oderwany od rzeczywistości, lecz także spreczny z racjonalnym i odpowiedzialnym modelem zarządzania.

W świetle powyższego zarzut ten nie może być uznany za zasadny. Uczelnia działała racjonalnie, adekwatnie i przezornie — przygotowała plany infrastrukturalne i gotowość organizacyjną, jednak nie podjęła przedwczesnych, kosztownych zobowiązań, które wobec braku studentów okazałyby się bezzasadne. (...).

W odpowiedzi na zarzut dotyczący „braku wpływu kluczowych interesariuszy na kształt studiów na ocenianym kierunku oraz braku mechanizmów umożliwiających taki wpływ”, należy jednoznacznie wskazać, że zarzut ten nie uwzględnia obiektywnego stanu faktycznego ani istoty procesu tworzenia i rozwijania kierunków studiów. Jest on również logicznie niespójny w świetle decyzji PKA z 2023 roku, kiedy to Komisja pozytywnie zaopiniowała wniosek o utworzenie kierunku psychologia, stwierdzając, że koncepcja kształcenia w pełni uwzględnia oczekiwania otoczenia społeczno-gospodarczego. Skoro zatem PKA sama potwierdziła, że program studiów jest zgodny z potrzebami interesariuszy, to formułowanie dwa lata później zarzutu o „braku wpływu interesariuszy” przy niezmienionym stanie kierunku pozostaje niezrozumiałe.

Zasadniczą okolicznością, którą pomijają autorzy zarzutu, jest to, że kierunek psychologia nie został uruchomiony, nie powstała żadna grupa studencka, nie rozpoczął się tok studiów, nie otwarto specjalności, nie organizowano praktyk i nie zaistniały żadne realne sytuacje dydaktyczne, które mogłyby stać się przedmiotem konsultacji z interesariuszami. W takich uwarunkowaniach brak dokumentów odzwierciedlających bieżący wpływ interesariuszy nie jest wynikiem zaniechania uczelni, lecz wyłączną konsekwencją faktu, że nie zaistniała jeszcze przestrzeń merytoryczna, w której ten wpływ mógłby się materializować.

Wpływ interesariuszy na program studiów jest procesem ewolucyjnym i zawsze rozwija się w rytmie rzeczywistego funkcjonowania kierunku. Zakłada on aktywność studentów, współpracę z pracodawcami, doświadczenia dydaktyczne, kontakty z absolwentami, ewaluacje zajęć, opinie kadry praktycznej oraz rezultaty praktyk. Żaden z tych elementów nie może zostać zainicjowany ani rozwinięty na kierunku, który nie funkcjonuje. Oczekiwanie od uczelni przedstawienia dowodów na „wpływ interesariuszy” w sytuacji, w której nie zaistniały żadne faktyczne okoliczności, które mogłyby taki wpływ wygenerować, stanowi konstrukcję czysto teoretyczną i pozbawioną odniesienia do realiów.

Uczelnia dysponuje w pełni operacyjnymi mechanizmami współpracy z interesariuszami na innych kierunkach, w tym kierunkach psychologicznych prowadzonych w siedzibie uczelni i filiach. System ten jest gotowy do natychmiastowego wdrożenia również w Katowicach. Przewidziane mechanizmy obejmują m.in. radę interesariuszy zewnętrznych, konsultacje programów z pracodawcami, udział praktyków w zajęciach, współpracę przy tworzeniu specjalności, rozwój sieci praktyk oraz uczestnictwo interesariuszy w procesach ewaluacji programów studiów. Ich wprowadzenie dla kierunku psychologia w Katowicach mogło jednak nastąpić dopiero w momencie, w którym kierunek realnie rozpocząłby działalność dydaktyczną.

W świetle powyższego zarzut ten ocenia nie tyle rzeczywisty stan organizacyjny Uczelni, ile oczekuje od niej realizacji działań, które — z racji braku studentów, braku toku studiów i braku faktycznego funkcjonowania kierunku — nie mogły być podjęte. Kierunek psychologia w Filii w Katowicach pozostawał wyłącznie projektem administracyjnoformalnym i nigdy nie wszedł w fazę funkcjonowania dydaktycznego, w której możliwe byłoby rozwinięcie czy udokumentowanie wpływu interesariuszy.

Zarzut „braku wpływu interesariuszy” nie może być zatem uznany za zasadny, ponieważ dotyczy elementów, które pojawiają się i rozwijają dopiero w ramach funkcjonującego kierunku studiów, a nie kierunku, który nie został utworzony. (...)

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego „braku struktur i działań umożliwiających wsparcie studentów ocenianego kierunku w rozwoju społecznym, naukowym i zawodowym”, Uczelnia wskazuje, że zarzut ten całkowicie pomija podstawowy i niepodważalny fakt: kierunek psychologia w Filii w Katowicach nie został uruchomiony, a zatem nie istniała żadna społeczność studencka, wobec której mogłyby być kierowane działania z zakresu wsparcia społecznego, naukowego czy zawodowego.

Struktury i mechanizmy wsparcia studentów — takie jak koła naukowe, zespoły projektowe, inicjatywy społeczne, akademickie biura karier, tutoring, mentoring, szkolenia miękkie, programy rozwoju przedsiębiorczości, działania proinnowacyjne czy akcje integracyjne — są z natury reaktywne i opierają się na rzeczywistych potrzebach oraz zainteresowaniach studentów. Powstają one zawsze w odpowiedzi na aktywność i udział studentów w życiu akademickim. Niemożliwe jest natomiast tworzenie „struktur wspierających” w próżni organizacyjnej — w sytuacji, w której nie istnieje ani jeden student danego kierunku, nie rozpoczęto zajęć, nie otwarto specjalności i nie zaistniały żadne konteksty dydaktyczne, wymagające wsparcia.

Uczelnia posiada rozwinięty system wsparcia studentów na innych kierunkach.

Wszystkie te rozwiązania są gotowe do natychmiastowego zastosowania również w Filii w Katowicach — jednak tylko wówczas, gdy powstanie społeczność studencka, która może być ich beneficjentem.

Brak wdrożenia tych struktur w Katowicach nie wynikał z zaniechania, lecz z faktu, że nie było żadnych studentów, a tym samym nie istniał podmiot, który mógłby z tych form wsparcia korzystać. Oczekiwanie tworzenia mechanizmów wsparcia dla nieistniejących jeszcze odbiorców byłoby działaniem nieracjonalnym, obciążonym niepotrzebnymi kosztami oraz sprzecznym z zasadą gospodarnego zarządzania uczelnią niepubliczną. Takie działanie generowałoby jedynie struktury puste, nieużywane i nieadekwatne do stanu faktycznego.

Co istotne, struktury wsparcia społecznego, naukowego i zawodowego — w szczególności te rozwijane dla kierunków psychologicznych — są naturalnie budowane stopniowo, wraz z rozwojem kierunku, pojawianiem się roczników studenckich i identyfikacją ich potrzeb. Obejmują one udział praktyków w dydaktyce, rozwój specjalności, organizację praktyk, współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz angażowanie studentów w projekty wewnętrzne i zewnętrzne. Żadne z tych działań nie może zostać uruchomione przed rozpoczęciem kształcenia — ich istota zakłada bowiem współuczestnictwo studentów i analizę ich realnych potrzeb.

W świetle powyższego zarzut dotyczący braku struktur wsparcia - w chwili wizytacji ZO PKA - nie znajduje odzwierciedlenia w realiach funkcjonowania kierunku psychologia w Filii w Katowicach, ponieważ odnosi się do działań, które z definicji są możliwe i zasadne dopiero po rozpoczęciu kształcenia.

Z tych względów zarzut nie może zostać uznany za zasadny.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

20. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych. Wyjaśnienia Uczelni odnoszące się do zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 10 również nie zawierają nowych argumentów i nie są poparte nowymi

dokumentami. Uczelnia niezmiennie operuje faktem nieuruchomienia studiów w czasie dokonywania oceny programowej. Brak sformalizowanego nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad ocenianym kierunkiem na poziomie Filii w Katowicach powodowany ma być faktem, że „nie istniał żaden proces dydaktyczny, organizacyjny ani administracyjny, który mógłby wymagać takiego nadzoru lub stanowić przedmiot jego oceny”. I ponownie przywoływana jest pozytywna opinia PKA sformułowana na etapie wniosku o zgodę na uruchomienie kierunku, co ma zaświadczać o tym, że „koncepcja kształcenia, sposób jego organizacji oraz przewidziane rozwiązania systemowe były odpowiednie i spełniały standardy jakości”. W efekcie Uczelnia uznała, że „tworzenie rozbudowanych struktur nadzoru merytorycznego lub administracyjnego dla kierunku, który ostatecznie nie powstał, byłoby działaniem nie tylko bezzasadnym, lecz także nieracjonalnym i ekonomicznie nieodpowiedzialnym”. Z tego samego powodu Uczelnia nie podjęła działań by zapewnić odpowiednią infrastrukturę konieczną do prowadzenia kształcenia, w tym sale dydaktyczne, bibliotekę, pracownie i laboratoria. „Nie rozpoczęto zatem żadnych zajęć dydaktycznych, a tym samym nie zaistniała potrzeba korzystania z infrastruktury wskazanej w zarzucie”. I kolejny raz przywoływany jest list intencyjny z Muzeum Śląskim, który ma w ocenie Uczelni gwarantować możliwość korzystania z sal dydaktycznych. W podobnym tonie Uczelnia wyjaśnia brak wpływu kluczowych interesariuszy na kształt studiów na ocenianym kierunku oraz brak mechanizmów umożliwiających taki wpływ, uznając, że „brak dokumentów odzwierciedlających bieżący wpływ interesariuszy nie jest wynikiem zaniechania uczelni, lecz wyłączną konsekwencją faktu, że nie zaistniała jeszcze przestrzeń merytoryczna, w której ten wpływ mógłby się materializować”. Identyczne argumenty są przywoływane także przy okazji wyjaśnień, które Uczelnia przedstawia w odpowiedzi na zarzut braku struktur i działań umożliwiających wsparcie studentów ocenianego kierunku w rozwoju społecznym, naukowym i zawodowym. Oznacza to, że Uczelnia nie podjęła realnych działań nakierowanych na zniwelowanie sformułowanych zarzutów.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 10.

Ponadto kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku,
 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach
- zostały spełnione częściowo ze względu na błędy i uchybienia:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin innych niż psychologia (nauki medyczne, pedagogika, nauki socjologiczne) nie znajduje odzwierciedlenia ani w koncepcji i celach kształcenia, ani w zakładanych efektach uczenia się.
2. Aktualnie obowiązująca koncepcja kształcenia jest zbyt ogólnikowa. Brak jest jasno określonej sylwetki absolwenta przygotowanego do wykonywania aktywności psychologa w konkretnych kontekstach społeczno-zawodowych.
3. W koncepcji kształcenia, w części poświęconej opisowi specjalności, pojawiają się błędy merytoryczne lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym. Błędnie przyjmuje się, że absolwent może kontynuować pracę naukową i prowadzić badania, co stoi w sprzeczności z deklarowanym praktycznym profilem studiów.
4. Koncepcja i cele kształcenia, wbrew deklaracjom Uczelni, nie powstały przy udziale interesariuszy zewnętrznych. Udokumentowano udział 10 interesariuszy zewnętrznych, niektórych niezwiązanych z kierunkiem psychologia, jednak bez wskazania na konkretne postulaty czy rekomendacje, co podaje w wątpliwość sens takiej oceny.
5. Kierunkowe efekty uczenia się są tylko częściowo zgodne z koncepcją i celami kształcenia, profilem praktycznym oraz 7. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK). Efekty te są również częściowo specyficzne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy oraz jej zastosowaniami w zakresie psychologii, a także stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej psychologa. Efekty w zakresie umiejętności odnoszą się do niewielu rzeczywistych umiejętności praktycznych. Dominują umiejętności typowe dla profilu ogólnoakademickiego (np. „potrafi wykorzystać wiedzę”, „potrafi sformułować problem”, „potrafi interpretować”, „potrafi wyjaśnić”).
6. Opis części efektów uczenia się zakładanych dla kierunku jest nadmiernie rozbudowany, występują powtórzenia treści. Zidentyfikowano efekty zawierające błędy lub nieścisłości.
7. Efekty dla zajęć i grup zajęć są w wielu przypadkach sformułowane nieprawidłowo. Efekty te są niespecyficzne dla zajęć, zbyt ogólne, co powoduje, że student nie może ich osiągnąć i trudno jest zaprojektować odpowiedni system ich weryfikacji. Niektóre efekty sformułowano w sposób bardzo ogólnikowy, skrótowy i niewiele mówiący o zakładanych kompetencjach.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 1.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 1.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Nieprawidłowości w określeniu zakresu poszczególnych specjalności, w tym w przypisywaniu do nich treści programowych.
2. Nieprawidłowości w konstruowaniu programów poszczególnych zajęć, takie jak: brak zgodności treści programowych zajęć z efektami uczenia się zakładanymi dla tych zajęć; brak zgodności treści programowych zajęć z ich merytoryczną specyfiką; brak uwzględnienia treści programowych istotnych merytorycznie z punktu widzenia przyjętego zakresu tematycznego zajęć; występowanie treści programowych niemożliwych do opanowania przez studentów na danym etapie kształcenia; nieuwzględnianie w wykazach literatury aktualnych, ważnych publikacji związanych z treściami programowymi zajęć; brak precyzyjnego określenia w treściach programowych metod psychologicznych, które powinni opanować studenci.
3. Błędne zaliczenie do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zajęć, w przypadku których zakładane efekty uczenia się nie obejmują umiejętności praktycznych do nabycia przez studentów, takich jak np. *filozofia, socjologia, logika, historia myśli psychologicznej, wprowadzenie do psychologii*. Nieuwzględnienie w sylabusach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne opisu wykonywanych przez studentów czynności praktycznych, charakterystyki warunków, w których czynności te powinny być realizowane, oraz celów, zakresu i wymagań dotyczących zadań, których celem jest potwierdzenie opanowania określonych czynności praktycznych (np. projektów, symulacji, gier dydaktycznych). W konsekwencji – niespełnienie wymogu przyporządkowania ponad 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne.
4. Błędne przypisanie zajęć do grupy zajęć do wyboru i włączenie do tej grupy praktyk zawodowych ogólnokierunkowych, tj. realizowanych przez wszystkich studentów niezależnie od wybranej specjalności.
5. Nieprawidłowe przypisanie zajęć do grupy zajęć związanych z dziedziną nauk humanistycznych i – w konsekwencji – niespełnienie wymogu przyporządkowania zajęciom z dziedziny nauk humanistycznych co najmniej 5 punktów ECTS.
6. Nieprawidłowe przypisanie metod kształcenia do konkretnych celów zajęć i efektów uczenia się.
7. Nieprawidłowości w obszarze praktyk zawodowych:
 - Brak precyzyjnego opisanie zadań wykonywanych przez studenta w ramach pracy indywidualnej związanej z praktykami zawodowymi. Brak jasnych kryteriów, sposobów sprawdzania i oceny pracy indywidualnej wykonywanej w ramach praktyk zawodowych. Brak określenia związku oceny czynności wykonywanych indywidualnie w ramach praktyk z ogólną oceną praktyk zawodowych.
 - Brak zgodności efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych z poziomem 7. Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), w szczególności w zakresie rozwoju umiejętności formułowania i rozwiązywania problemów, stosowania odpowiednich metod i narzędzi, a także realizacji zadań w nieprzewidywalnych warunkach związanych z zawodem psychologa.
 - Brak uwzględnienia w opisie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych wspólnych dla wszystkich studentów progresji wiedzy i umiejętności studentów w kolejnych etapach praktyk. Brak szczegółowego określenia i zróżnicowania zadań i czynności, które studenci powinni realizować w ramach poszczególnych etapów praktyk.

- Brak weryfikacji miejsc odbywania praktyk pod kątem zgodności miejsc odbywania praktyk z profilem oferowanych specjalności.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 2.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

21.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 2.

22.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Pomimo formalnego rozpoczęcia rekrutacji 25 marca 2025 r. w systemie rekrutacji elektronicznej dostępna jest wyłącznie oferta studiów podyplomowych. Nie zostały również opublikowane zasady rekrutacji na studia w roku akademickim 2025/2026.
2. W przypadku niektórych zajęć metody weryfikacji efektów uczenia się zostały określone w sposób niecisły. Zastosowane metody oceny bywają niejednoznaczne (np. „pokaz umiejętności”, „aktywność studenta na zajęciach” vs „aktywność merytoryczna”), a ponadto brakuje jednoznacznego określenia udziału poszczególnych metod w ocenie końcowej.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 3.

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 3.

W odniesieniu do kryterium 4:

1. Stwierdzono przypadki nieprawidłowej obsady zajęć.
2. Pełny skład kadry Instytutu Psychologii Filii w Katowicach nie został ostatecznie ustalony.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 4.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 4.

W odniesieniu do kryterium 7:

1. Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia procesu kształcenia są tylko częściowo zgodne z koncepcją i celami kształcenia.
2. Możliwość kształcenia w zakresie języka specjalistycznego zapewniona jest jedynie w podstawowym zakresie. W programie studiów nie uwzględniono bowiem zajęć prowadzonych w językach obcych. Uczelnia nie wskazuje również, czy będą zapraszani goście z zagranicy. W sylabusach zajęć dydaktycznych nie zaleca się literatury w językach obcych.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 7.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 7.

W odniesieniu do kryterium 9:

1. Brak na stronie internetowej Filii w Katowicach podstawowych informacji kontaktowych, informacji o strukturze organizacyjnej Filii, planowanej obsadzie zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku studiów, formach wsparcia procesu kształcenia w Filii oraz innych informacji specyficznych dla Filii.
2. Brak na stronach internetowych Uczelni informacji dotyczących dostępności fizycznej budynków, w których przewiduje się prowadzenie zajęć dydaktycznych, oraz udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w tych budynkach.
3. Informacje o programie studiów i sposobie jego realizacji oraz o wsparciu procesu kształcenia są prezentowane w sposób chaotyczny, rozproszone w różnych miejscach BIP i stron różnych filii Uczelni. Sposób prezentowania informacji wprowadza w niektórych przypadkach w błąd, sugerując dostępność rozwiązań i struktur oraz – niekiedy – kierunków studiów, które nie są dostępne w Filii w Katowicach.

Uchwała nr 27/2026
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 15 stycznia 2026 r.

4. Dostępne w BIP Uczelni informacje o studiach nie są kompletne – brakuje m.in. informacji i dokumentów dotyczących polityki jakości kształcenia. Są też prezentowane w trudnej do nawigowania formie (np. kilkadziesiąt plików PDF z sylabusami zajęć).
5. Nie wdrożono procedur monitorowania i ewaluacji publicznego dostępu do informacji oraz zgodności udostępnianych informacji z potrzebami różnych grup odbiorców.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 9.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 9.

Skala naruszeń w kryteriach ocenionych jako niespełnione ma charakter rażący. Z uwagi na to, że co najmniej jedno kryterium nie zostało spełnione, zgodnie z ust. 4 pkt 1 załącznika nr 3 do Statutu zaistniały przesłanki do wydania oceny negatywnej.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Janusz
Uriasz

Dokładniczo
podpisany przez
Janusz Uriasz
Data: 2026.01.21
15:07:44 +0100